

การวิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอผลการค้นคว้า

การดำเนินงานค้นคว้าในบทที่แล้ว ทำให้ได้ข้อมูลโดยวิธีทดสอบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลนี้มาวิเคราะห์และแปลความหมายตามจุดหมายของการวิจัยครั้งนี้ ผลของการวิเคราะห์นี้เป็นประการใด ขอเสนอตามลำดับต่อไปนี้

๑. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาในแบบเรียนวรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
๒. การสำรวจเนื้อหาและกิจกรรมในแบบเรียนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการสอนภาษาไทย
๓. ความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะของหนังสือแบบเรียน ที่มีความเหมาะสมในการเรียนวิชาวรรณคดี
๔. สรุปแนวความคิดเห็นของนักเรียนและผู้สอนเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาวรรณคดี และกิจกรรมในแบบเรียนวรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม

ได้ทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและครูผู้สอนที่เป็นมวลประชากร ด้วยแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเกิต ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ให้นักเรียนและครูตอบโดยประมาณค่าตนเองตามลำดับเหล่านั้น กับจัดแบบสอบถามแบบปลายเปิดสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและครูผู้สอนโดยตรง แบบสอบถามทั้ง ๒ ฉบับนี้ มีทั้งหมด ๔๖ ข้อ แยกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

- ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามความสนใจของนักเรียน มี ๑๔ ข้อ รวมคะแนน
๓๖ คะแนน ๑๔ ข้อ และข้อ ๑๕ ข้อละ ๑ คะแนน

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมวรรณคดีเรื่องใด เพียงใด จึงจะเป็นที่พอใจแก่ผู้เรียน จำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามครู เกี่ยวกับการจัดเนื้อหาและกิจกรรมในแบบเรียนว่าวิธีใดเหมาะสมที่สุด ที่จะนำมาใช้จัดแบบเรียน กล่าวคือ การเอาเรื่องเต็มทั้งเรื่องมาเรียน

กับคัตก็เอามาเฉพาะบางตอนมาเรียน จำนวน ๖ ข้อ รวมคะแนน ๓๐ คะแนน

ตอนที่ ๔ สอบถามครูเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อหาและกิจกรรมในแบบเรียนว่ามีส่วนสอดคล้องกับความมุ่งหมายในการสอนภาษาไทย จำนวน ๑๐ ข้อๆ ละ ๑ คะแนน

ตอนที่ ๕ สอบถามครูผู้สอนเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าเนื้อหาที่คัดเลือกมาของเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีให้ความรู้และส่งเสริมทักษะ กับส่งเสริมวิจรรณญาณแก่ผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ ในท้ายบทแต่ละเรื่อง ที่จัดเป็นกิจกรรมประจำแต่ละบท จำนวน ๔๐ ข้อๆ ละ ๑ คะแนน และสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนว่า ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมวรรณคดีเรื่องใดเพียงใด จึงจะเหมาะสมมีความสมบูรณ์เป็นที่สนใจของผู้เรียนมากที่สุด จำนวน ๑๐ ข้อ แบบปลายเปิด

เมื่อรับข้อมูลทั้งหมดกลับมาแล้ว จึงเจงนับและตรวจให้คะแนนแบบสอบถามทั้งหมด

โดยใช้ระบบการให้คะแนน เป็น ๕, ๔, ๓, ๒, และ ๑ เมื่อนักเรียนและครูตอบในช่องมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ส่วนการคำนวณหาค่าต่าง ๆ ทางสถิติ เช่น หาค่าร้อยละ ค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าแห่งความสำคัญ ใช้เครื่องคำนวณ Friden 132 Electronic Calculator

พิจารณาจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเกิดอารมณ์สะเทือนใจ เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- กายพิเทเวื้อ	๔๕	๒๔	๕๓	๔๕	๑๕	๘๘๕	๖๖.๘๕
- กายพิทอโคลงประพาสฯ	๔๒	๕๔	๘๐	๕๔	๓๓	๘๑๑	๖๐.๕๘
- คำพากย์รวมเกียรติ	๔๓	๖๐	๖๕	๔๔	๒๕	๓๘๓	๕๘.๘๓
- นิราศภูเขาทอง	๓๕	๘๐	๓๑	๒๖	๑๔	๕๓๕	๓๓.๒๓
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๒๒	๓๓	๓๐	๖๐	๑๔	๕๔๖	๓๑.๑๓
- สมุทรโฆษคาถก	๔๕	๔๘	๘๕	๔๓	๒๕	๘๒๒	๖๑.๘๐
- สร้อยคอที่หาย	๔๕	๖๕	๘๓	๓๕	๑๘	๘๕๐	๖๓.๕๑
- เมืองอุทอง	๔๓	๕๔	๖๐	๕๖	๓๕	๓๕๘	๖๐.๐๐
- จันทบูรปราศ	๓๒	๕๘	๘๒	๖๕	๓๓	๘๐๕	๖๐.๘๓
- ลัทธิเอาอย่าง	๓๒	๓๓	๓๑	๕๒	๒๑	๓๕๐	๕๕.๕๐
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๕๕	๓๓	๖๖	๒๘	๑๕	๘๕๒	๖๔.๐๖
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๓๕	๖๑	๕๐	๕๕	๑๘	๘๓๓	๖๒.๕๓
- จดหมายราชทูตไทย	๓๘	๕๐	๖๖	๕๕	๓๒	๓๓๘	๕๕.๕๕
- ร่ายยาวมหาเวสสันดรฯ	๓๑	๖๓	๓๐	๓๓	๑๓	๕๐๘	๖๘.๒๓
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๖๑	๘๕	๓๐	๓๕	๓	๕๓๒	๓๐.๐๘
- บทละครเรื่องอิเหนา	๓๕	๖๔	๘๓	๓๓	๑๕	๓๕๓	๕๕.๖๒
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๓๘	๖๓	๘๖	๔๓	๓๓	๘๑๕	๖๑.๕๘
- พระบรมราชาชาทใน ร.๕	๖๐	๓๑	๓๕	๓๖	๑๕	๘๕๖	๖๓.๓๓
- คุณยาเพ็ง	๒๕	๖๖	๖๕	๔๕	๒๕	๓๓๕	๕๕.๖๖
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะฯ	๖๑	๖๔	๓๘	๓๓	๑๓	๘๓๘	๖๖.๐๒

ตาราง ๑ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คำฉันท์ขอเกียรติ	๕๓	๕๓	๘๒	๓๔	๑๑	๘๑๒	๖๑.๐๕
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ	๖๖	๖๔	๗๖	๒๒	๕	๘๖๗	๖๕.๑๕
- สามกรุงตอนขึ้นเสหมอญ	๕๑	๕๕	๗๕	๔๕	๒๕	๘๑๕	๖๑.๕๘

จากตาราง ๑ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสะเทือนใจ เรียงตามลำดับค่าความสำคัญ
 มากน้อยดังนี้ เรื่องนิราศภูเขาทอง (๗๓.๒๓ %) ลิลิตตะเลงพ่าย เสภาขุนช้างขุนแผนตอน
 กำเนิดพลายงาม และรายชวามหาเวสสันดรชาดก ส่วนเรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสะเทือนใจน้อย
 ที่สุด ๒ เรื่อง คือ เรื่องคุณยาเพ็ง ๕๕.๒๖ % และจดหมายราชทูตไทยตามลำดับ ส่วนเรื่องอื่น ๆ
 นอกจากนี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสะเทือนใจได้พอประมาณ

ตาราง ๒ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนบังเกิดความพจน์ เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพยนตร์เรื่อง	๕๖	๓๐	๓๐	๒๘	๑๘	๘๘๖	๖๓.๖๑
- ภาพยนตร์โคลงประพาสฯ	๔๑	๓๕	๓๘	๓๑	๑๖	๘๑๓	๖๑.๘๓
- คำพากย์รามเกียรติ์	๓๖	๘๐	๓๒	๓๘	๒๒	๘๑๖	๖๑.๓๕
- นิราศภูเขาทอง	๕๓	๓๘	๖๐	๓๘	๑๘	๘๓๑	๖๕.๘๘
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๕๑	๘๘	๖๖	๒๘	๑๘	๘๘๑	๖๖.๒๘
- สมุทโฆษชาดก	๓๘	๖๘	๘๘	๓๘	๒๕	๘๒๘	๖๑.๘๕
- สร้อยคอที่หาย	๓๓	๓๓	๘๕	๘๓	๒๘	๘๘๖	๖๓.๕๑
- เรื่องเมืองอุทอง	๓๐	๕๑	๖๒	๖๒	๖๖	๓๓๐	๕๘.๘๘
- จันทรูปราคา	๘๐	๖๖	๘๒	๘๘	๒๑	๘๑๘	๖๑.๕๘
- ลัทธิเอาอย่าง	๘๐	๖๒	๖๓	๓๓	๒๓	๓๕๒	๕๕.๓๘
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๕๕	๓๐	๘๘	๒๓	๑๖	๘๖๘	๖๕.๓๘
- พระราชดำรัสใน ร.๖	๘๑	๕๖	๘๓	๘๒	๒๘	๓๘๑	๕๘.๘๓
- จดหมายราชทูตไทย	๘๐	๕๓	๘๒	๘๖	๒๓	๘๐๓	๖๐.๖๘
- ร่ายยาวมตาเวสสันดรฯ	๘๕	๓๓	๓๘	๓๐	๑๘	๘๓๐	๖๒.๘๑
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๖๑	๘๕	๖๒	๒๑	๑๓	๘๘๖	๖๖.๖๒
- บทละครเรื่องอิเหนา	๕๐	๓๑	๓๖	๓๑	๑๖	๘๘๐	๖๓.๑๖
- พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๖๕	๕๓	๘๖	๕๘	๓๓	๘๕๒	๓๑.๕๘
- พระบรมราชาชาทใน ร.๕	๓๕	๓๘	๘๓	๕๐	๓๐	๘๕๐	๖๓.๘๑
- เรื่องคุณย่าเพ็ง	๓๘	๕๑	๓๒	๘๒	๓๕	๓๓๘	๕๕.๑๘

ตาราง ๒ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนา	๓๙	๓๑	๒๕	๓๓	๒๑	๓๖๙	๕๓.๘๒
- คำฉันท์ขอเกียรติยศ	๓๓	๕๐	๓๘	๓๓	๒๙	๓๒๒	๕๔.๒๙
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต	๔๔	๖๖	๘๖	๓๙	๒๓	๘๙๓	๖๓.๓๘
- สามกรุงตอนขึ้นแสตมป์	๓๐	๕๘	๘๓	๕๐	๓๑	๓๓๙	๕๘.๑๙

จากตาราง ๒ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนบังเกิดภาพพจน์ เรียงตามลำดับค่าความสำคัญ มากน้อยดังนี้ เรื่องพระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕ (๓๑.๕๘ %) เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนกำเนิด พลายงาม ลิลิตตะเลงพ่าย และนิราศภูเขาทอง ส่วนเรื่องที่สร้างภาพพจน์ได้น้อยที่สุด ๓ เรื่องคือ เรื่องขอเกียรติยศวรรณกรรมราชนิพนธ์ (๕๔.๒๙ %) เมืองอู่ทอง และลัทธิเอาอย่าง ตามลำดับ นอกนั้น เป็นเรื่องที่สร้างภาพพจน์ได้พอประมาณ

ตาราง ๓ เรื่องที่ให้ความรู้ในด้านหลักภาษา เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพยเหเรือ	๓๒	๓๓	๓๓	๑๖	๑๐	๓๒๙	๕๕.๘๑
- ภาพยหอโคลงประพาสา	๓๐	๒๙	๓๓	๑๙	๙	๒๙๒	๕๒.๐๓
- คำพากย์รามเกียรติ์	๓๐	๓๑	๓๒	๒๖	๙	๓๑๑	๕๓.๔๖
- นิราศภูเขาทอง	๓๖	๒๘	๒๐	๒๑	๘	๒๘๒	๕๑.๒๘
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๕๑	๓๒	๕๐	๒๑	๙	๓๔๔	๕๕.๙๔
- สมุทโสมชากก	๒๙	๕๔	๓๔	๓๓	๑๕	๒๓๒	๕๐.๕๓
- สร้อยคอที่หาย	๒๑	๓๘	๒๒	๒๓	๒๐	๕๘๙	๕๔.๒๘
- เมืองอุทอง	๑๓	๓๒	๓๔	๔๙	๒๖	๕๕๙	๕๒.๐๓
- จันทบูรปราคา	๒๐	๔๖	๓๑	๔๙	๑๘	๒๑๓	๔๖.๐๙
- ลัทธิเอาอย่าง	๒๘	๕๖	๓๘	๓๙	๑๓	๒๙๓	๕๒.๑๑
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๒๓	๓๙	๓๖	๔๐	๑๙	๕๙๘	๕๔.๙๖
- พระราชคำรวัธใน ร.๖	๓๐	๕๓	๘๕	๓๒	๒๐	๓๐๑	๕๒.๓๑
- จกหมายราชทูตไทย	๓๖	๓๓	๒๙	๓๓	๑๕	๓๖๙	๕๓.๘๒
- ร่ายยาวมหาเวสสันครา	๓๓	๓๙	๒๓	๒๖	๑๕	๓๑๓	๕๓.๙๑
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๒๖	๒๒	๘๒	๒๓	๑๐	๒๘๘	๕๑.๓๓
- บทละครเรื่องอิเหนา	๓๕	๕๐	๘๓	๓๔	๑๒	๓๐๙	๕๒.๙๓
- พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๓๔	๕๒	๘๑	๒๘	๒๒	๒๙๙	๕๒.๕๖
- พระบรมราชาทาใน ร.๕	๓๙	๕๓	๓๐	๒๙	๑๖	๓๐๓	๕๓.๑๖
- คุณยาเพ็ง	๑๙	๒๓	๕๘	๒๐	๓๓	๕๓๐	๓๙.๘๕

ตาราง ๓ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา	๓๑	๓๘	๖๐	๒๗	๑๐	๓๒๐	๕๔.๑๘
- คำฉันท์ขอเก็บรศีกา	๓๓	๓๔	๕๖	๓๑	๕	๓๐๐	๕๒.๖๓
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตา	๒๖	๔๐	๕๐	๓๖	๑๖	๒๔๘	๔๘.๓๒
- สามกรุงตอนขึ้นเส้าหมอกุ	๓๒	๔๘	๓๓	๓๐	๑๕	๒๔๖	๔๘.๕๓

จากตาราง ๓ เรื่องที่ให้ความรู้ในคำหลักภาษา เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ มากน้อยดังนี้ เรื่องจกหมายราชทูตไทย (๕๓.๘๒%) ลิลิตตะเลงพ่าย ภาพยนตร์เรือ และ บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา ส่วนเรื่องที่ให้ความรู้ในคำหลักภาษาน้อยที่สุด ๔ เรื่อง คือ เรื่องคุณยาเพ็ง (๓๕.๘๕%) เมืองอุทอง สร้อยคอที่หาย และบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ตามลำดับ เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้เป็นเรื่องที่ให้คุณค่าทางคำภาษาพอประมาณ

ตาราง ๔ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนมักเกิดความเข้าใจอันดีต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยทั้งในอดีต และปัจจุบัน เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพยนตร์เรือ	๒๘	๖๕	๘๐	๒๒	๑๕	๖๘๘	๕๒.๕๕
- ภาพยนตร์โคลงประพาสฯ	๒๒	๕๘	๘๐	๓๕	๑๗	๖๖๘	๕๐.๓๐
- คำพากย์รามเกียรติ์	๒๕	๕๐	๖๔	๕๑	๒๘	๖๐๗	๔๕.๖๔
- นิราศภูเขาทอง	๔๘	๗๘	๕๗	๑๕	๑๓	๓๗๐	๕๗.๘๘
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๔๑	๖๖	๖๑	๒๗	๑๗	๓๒๓	๕๔.๓๖
- สมุทรโฆษคาถก	๒๖	๓๑	๖๗	๕๒	๓๘	๕๘๘	๔๕.๘๖
- สร้อยคอที่หาย	๕๖	๖๓	๕๘	๑๘	๑๖	๓๖๐	๕๗.๑๔
- เรื่องเมืองอุทอง	๒๘	๔๒	๗๒	๕๐	๒๖	๖๓๕	๔๗.๗๕
- จันทรูปราคา	๗๔	๖๗	๔๕	๒๕	๑๓	๘๓๖	๖๒.๘๖
- ลัทธิเอาอย่าง	๖๒	๖๔	๕๕	๒๗	๑๑	๗๘๖	๕๘.๘๕
- บทละครพื้นเรื่องเข็นเกตุก	๔๘	๗๖	๖๗	๒๕	๑๘	๘๑๘	๖๑.๕๘
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๒๓	๖๒	๗๘	๒๘	๑๘	๖๗๔	๕๐.๖๘
- จกหมายราชทูตไทย	๔๓	๖๒	๖๒	๓๔	๒๐	๓๓๗	๕๕.๔๑
- ร่ายยาวมหาเวสสันดรฯ	๓๘	๓๑	๖๖	๔๑	๓๕	๖๒๘	๔๗.๒๘
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๖๖	๖๕	๕๕	๒๒	๑๗	๘๑๖	๖๑.๓๕
- บทละครเรื่องอิเหนาฯ	๓๘	๖๐	๖๑	๓๖	๑๘	๓๐๘	๕๒.๘๓
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๓๗	๖๕	๗๐	๕๐	๒๒	๗๕๗	๕๖.๘๒
- พระบรมราชาธิราชใน ร.๕	๕๒	๕๔	๖๗	๒๘	๑๗	๗๔๒	๕๕.๗๘

ตาราง ๔ - (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- เรื่องคุณย่าเพ็ง	๔๖	๖๐	๓๒	๒๗	๒๔	๓๖๔	๕๓.๔๔
- บทละครพุกคำฉันทเรื่องมีพระยา	๒๓	๒๖	๘๐	๕๓	๓๐	๕๕๕	๔๔.๓๔
- คำฉันท์ขอเกียรติ	๔๕	๖๒	๖๗	๒๔	๒๐	๓๕๒	๕๖.๕๔
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต	๕๓	๕๐	๕๒	๓๒	๑๘	๓๐๓	๕๒.๘๖
- สามกรุงตอนขึ้นแสดหมอก	๒๓	๖๔	๓๔	๒๗	๒๓	๖๓๐	๕๐.๓๓

จากตาราง ๔ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน เรียงตามลำดับค่าความสำคัญมากน้อย ดังนี้ เรื่องจันทร์ปราศ (๖๒.๘๖ %) บทละคร เรื่องเห็นแก่ลูก และเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม ส่วนเรื่องที่คุณค่าถึงกล่าวน้อยที่สุด ๕ เรื่อง คือ บทละครพุกคำฉันทเรื่องมีพระยา (๔๔.๓๔) สมุทโฆษชาดก คำพากย์รวมเกียรติ ร่ายยาวเวสสันดรชาดก และเมืองอุทอง ตามลำดับ นอกนั้นเป็นเรื่องที่คุณค่าแก่ผู้เรียนถึงกล่าวข้างต้นพอประมาณ

ตาราง ๕ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ
ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- กาพย์เห่เรือ	๓๕	๕๗	๘๐	๒๘	๑๘	๓๑๓	๕๓.๖๑
- กาพย์ทอโคลงประพาสฯ	๓๒	๕๖	๘๓	๓๒	๑๕	๒๗๒	๕๐.๕๓
- คำพากย์รามเกียรติ์	๒๔	๕๔	๖๘	๒๘	๑๕	๒๑๓	๕๖.๐๘
- นิราศภูเขาทอง	๔๕	๕๘	๖๖	๒๐	๑๐	๒๐๘	๕๕.๓๘
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๓๗	๕๗	๖๕	๓๖	๑๖	๒๘๖	๕๒.๓๓
- สมุทรโฆษคาถก	๒๗	๕๕	๗๐	๓๒	๒๕	๒๕๔	๕๘.๑๗
- สร้อยคอที่หาย	๓๘	๕๖	๖๓	๓๘	๓๑	๓๑๐	๕๓.๓๘
- เมืองอุทอง	๑๘	๒๐	๔๓	๕๘	๕๔	๔๓๖	๓๕.๓๘
- จันทบูรปราศ	๒๑	๔๗	๗๑	๕๑	๒๖	๒๓๘	๕๗.๖๗
- ลัทธินิเวศน์	๒๒	๓๗	๗๖	๔๔	๒๓	๕๘๗	๕๘.๘๘
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๓๘	๕๑	๖๘	๓๖	๑๒	๒๘๑	๕๑.๘๕
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๑๖	๓๘	๖๗	๖๓	๒๕	๔๖๘	๓๕.๑๘
- จกหมายราชทูตไทย	๑๘	๒๘	๖๘	๔๘	๔๔	๕๕๕	๕๑.๓๓
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๓๖	๕๘	๖๕	๒๖	๒๘	๒๘๓	๕๑.๓๕
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๓๑	๕๒	๖๒	๑๘	๑๕	๓๘๐	๕๘.๖๕
- บทละครเรื่องอิเหนา	๖๓	๕๕	๖๒	๒๕	๑๖	๓๘๗	๕๘.๑๗
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๑๘	๓๘	๖๗	๕๓	๒๘	๕๘๗	๕๘.๑๘
- พระบรมราชาชาทใน ร.๕	๒๘	๔๔	๗๑	๔๘	๒๕	๒๕๐	๕๘.๘๓

ตาราง ๕ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คุณยาเฟิง	๓๓	๖๐	๖๓	๒๕	๒๕	๖๗๒	๕๐.๕๓
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมีทันธา	๔๐	๕๒	๗๐	๒๗	๒๐	๖๕๒	๕๒.๐๓
- คำฉันท์ขอเกียรติยศ	๓๐	๕๒	๗๑	๓๗	๒๓	๖๒๘	๔๗.๒๒
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต	๕๔	๕๕	๗๐	๒๓	๑๗	๗๖๓	๕๗.๓๗
- สามก๊กตอนขึ้นแสหมอก	๒๗	๓๕	๘๐	๓๕	๒๐	๖๒๕	๔๗.๒๕

จากตาราง ๕ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้คือ บทละครเรื่องอิเหนา ตอนเฝ้าเมือง (๕๕.๑๗ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตบางตอน ภาพยนตร์เรื่อง และสร้อยคอที่หาย ส่วนเรื่องที่ให้คะแนนค่าถึงกลาวน้อยที่สุด ๕ เรื่อง คือ พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖ (๓๕.๑๕ %) เมืองอุทอง จดหมายราชทูตไทย พระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕ และลัทธิเอาอย่าง ตามลำดับ เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ให้คะแนนค่าถึงกลาวนางคนพอประมาณ

ตาราง ๖ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณคดี เรียงตามลำดับค่าแห่ง
ความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- กายทิพย์เหวเรือ	๒๓	๓๔	๕๖	๑๓	๕	๘๑๐	๖๐.๘๐
- กายทิพย์โกลงประพาสา	๔๘	๓๓	๕๘	๒๕	๘	๓๖๔	๕๓.๔๔
- คำพากย์รามเกียรติ์	๕๔	๓๑	๕๖	๒๔	๘	๓๓๘	๕๘.๕๐
- นิราศภูเขาทอง	๕๓	๔๕	๔๐	๑๔	๑๒	๘๒๕	๖๒.๐๓
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๕๔	๖๓	๕๓	๑๔	๑๒	๓๓๒	๕๘.๐๔
- สมุทโฆษชาดก	๔๒	๕๓	๓๔	๒๔	๑๖	๓๒๔	๕๔.๔๔
- สร้อยคอที่หาย	๒๘	๔๒	๓๓	๕๕	๑๔	๖๕๓	๔๘.๖๐
- เมืองอุทอง	๒๐	๒๖	๖๑	๕๖	๓๔	๕๓๘	๔๐.๔๕
- จันทรูปราคา	๑๖	๓๓	๓๓	๕๓	๒๔	๕๓๓	๓๓.๓๘
- ลัทธินิเวศน์	๒๕	๖๑	๓๔	๓๔	๑๔	๓๐๓	๕๒.๘๖
- บทละครพุกเรื่องเห็นแกลูก	๒๓	๖๑	๓๔	๕๒	๑๒	๓๓๒	๕๕.๐๔
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๓๔	๔๖	๖๖	๔๓	๒๖	๖๘๔	๕๑.๘๐
- จกทนายราชทูตไทย	๒๔	๔๔	๓๒	๓๓	๒๓	๖๓๓	๔๓.๕๔
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๕๒	๖๖	๖๐	๑๘	๑๔	๓๕๔	๕๖.๖๔
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๕๔	๓๕	๖๒	๑๖	๘	๓๔๓	๕๔.๘๒
- บทละครเรื่องอิเหนา	๖๑	๘๒	๕๓	๒๑	๘	๘๕๕	๖๔.๒๘
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๕๑	๕๒	๓๖	๔๑	๑๓	๓๔๐	๕๔.๔๐
- พระบรมราชาชาโนใน ร.๕	๕๔	๕๐	๖๔	๓๓	๒๒	๓๕๘	๕๖.๘๘

ตาราง ๖ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คุณย่าเพ็ง	๒๘	๔๕	๖๙	๖๐	๓๐	๖๓๘	๕๐.๙๓
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา	๕๘	๖๖	๓๙	๓๑	๑๕	๘๓๓	๖๕.๖๔
- คำฉันท์ขอเกียรติฯ	๔๖	๖๑	๖๘	๒๘	๑๖	๓๕๐	๕๖.๓๙
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตฯ	๕๓	๕๑	๖๓	๒๓	๑๔	๓๒๖	๕๔.๕๘
- สามกรุงตอนขึ้นแสหมอกุ	๒๓	๖๕	๓๓	๒๘	๒๐	๖๙๐	๕๑.๘๘

จากตาราง ๖ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของวรรณคดี เรียงตามลำดับค่าความสำคัญมากน้อยดังนี้ คือ บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๖๕.๖๔ %) บทละครเรื่องอิเหนา นิราศภูเขาทอง และกาพย์เห่เรือ ส่วนเรื่องที่ให้ค่าต่ำถึงกล่าวน้อยที่สุด ๔ เรื่องคือเรื่องเมืองอุทอง (๔๐.๔๕ %) จันทรูปราชา จกหมายราชทูตไทย และสร้อยคอที่หาย ตามลำดับเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ ให้คุณค่าแก่ผู้เรียนถึงกล่าวข้างต้นก็พอประมาณ

ตาราง ๓ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจแจ่มแจ้งโดยละเอียด เรียงตามลำดับค่าแห่ง
ความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพยนตร์เรื่อง	๓๘	๒๗	๓๘	๒๕	๑๓	๓๘๖	๕๖.๐๘
- ภาพยนตร์โคลงประพาส	๓๘	๒๖	๓๘	๒๒	๑๘	๓๕๘	๕๖.๖๘
- คำพาดย้อมเกียรติ	๓๖	๒๖	๒๘	๓๒	๑๕	๓๒๓	๕๘.๖๖
- นิราศภูเขาทอง	๒๖	๓๘	๕๕	๑๒	๑๒	๘๑๓	๖๑.๘๓
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๕๕	๒๕	๒๓	๒๓	๑๘	๓๘๖	๕๖.๐๘
- สมุทโฆษชาดก	๓๖	๕๘	๓๓	๓๒	๒๖	๖๘๕	๕๑.๕๐
- สร้อยคอที่หาย	๒๐	๒๑	๕๕	๒๕	๑๕	๓๓๘	๕๘.๑๘
- เรื่องเมืองอุทอง	๒๐	๕๘	๕๓	๕๐	๕๓	๕๘๘	๕๘.๖๖
- จันทบูรปราศ	๒๘	๕๘	๓๘	๓๐	๓๘	๓๐๘	๕๓.๓๐
- ลัทธิโอรอย่าง	๓๘	๓๓	๒๐	๓๐	๑๓	๓๓๘	๕๕.๕๖
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๕๘	๓๑	๕๘	๒๕	๑๕	๓๓๑	๕๓.๘๖
- พระราชดำรัสใน ร.๖	๒๓	๕๓	๘๐	๓๖	๑๘	๖๓๘	๕๐.๘๓
- จดหมายราชทูตไทย	๒๘	๕๖	๓๒	๕๖	๓๓	๖๘๕	๕๑.๕๐
- ราชยาวีหาวาสันครา	๕๐	๒๓	๒๘	๒๘	๑๘	๓๓๒	๕๕.๐๘
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๒๘	๒๘	๕๓	๑๖	๑๑	๘๑๘	๖๑.๒๐
- บทละครเรื่องอิเหนา	๕๖	๒๘	๕๒	๒๓	๑๕	๓๓๓	๕๘.๑๒
- พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๒๓	๕๖	๘๐	๕๖	๒๖	๖๓๓	๕๐.๘๐
- พระบรมราชโองการใน ร.๕	๕๐	๓๑	๒๑	๒๕	๑๓	๓๘๘	๕๘.๘๕

ตาราง ๗ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- เรื่องคุณย่าเพ็ง	๕๑	๖๔	๖๑	๓๒	๑๖	๓๓๕	๕๘.๑๘
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะ	๔๔	๕๔	๓๕	๓๑	๑๘	๓๓๘	๕๕.๕๖
- คำฉันท์ขอเกียรติ	๓๘	๕๖	๓๕	๓๑	๑๘	๓๓๑	๕๔.๘๖
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ	๕๓	๖๓	๖๒	๒๕	๑๓	๓๘๖	๕๘.๐๘
- สำนวนตอนขึ้นเสหมอก	๒๔	๕๓	๘๖	๓๓	๒๕	๖๘๓	๕๒.๔๑

จากตาราง ๗ เรื่องที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจแจ่มแจ้งโดยละเอียด เรียงตามลำดับค่าความสำคัญมากน้อยดังนี้ คือ เรื่องนิราศภูเขาทอง (๖๑.๔๓ %) เสภาขุนช้างขุนแผน นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติบางตอน พระบรมราชาบาทในรัชกาลที่ ๕ สร้อยคอที่หาย และคุณย่าเพ็ง ส่วนเรื่องที่มีคุณค่าดังกล่าวน้อยที่สุด ๓ เรื่อง คือ เรื่องเมืองอุทอง (๔๔.๖๖ %) พระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕ และพระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ ตามลำดับ เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีคุณค่าดังกล่าวข้างตนพอประมาณ

ตาราง ๘ บทนำของเรื่องที่ตั้งเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ
ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- กาพย์เห่เรือ	๓๒	๔๘	๘๕	๒๓	๑๓	๖๕๐	๕๑.๘๘
- กาพย์ทอโคลงประพาสฯ	๓๒	๔๕	๘๔	๒๓	๑๕	๖๓๓	๕๐.๕๐
- คำพากย์รวมเกียรติ	๓๑	๕๔	๗๓	๓๓	๑๕	๖๘๓	๕๑.๖๕
- นิราศภูเขาทอง	๕๓	๗๓	๖๑	๑๖	๑๒	๘๒๐	๖๑.๖๕
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๔๑	๗๘	๕๓	๒๑	๑๑	๗๔๑	๕๕.๗๑
- สมุทโฆษชาดก	๓๔	๕๕	๗๘	๒๔	๑๘	๖๕๐	๕๑.๘๘
- สร้อยคอที่หาย	๓๓	๕๕	๗๐	๓๓	๑๔	๖๕๑	๕๑.๕๕
- เมืองอุทอง	๒๑	๔๓	๗๐	๔๒	๓๑	๖๑๘	๔๖.๔๓
- จันทบูรปราศ	๒๓	๖๐	๗๕	๓๑	๒๑	๖๓๕	๕๐.๗๕
- ลัทธิเอาอย่าง	๒๓	๖๑	๘๐	๒๕	๑๓	๖๕๔	๕๒.๑๘
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๒๒	๖๕	๗๕	๓๐	๑๒	๖๕๕	๕๒.๒๖
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๓๒	๕๔	๗๔	๓๕	๑๕	๖๕๕	๕๒.๒๖
- จกหมายราชทูตไทย	๓๐	๕๓	๖๕	๓๘	๒๐	๖๖๕	๕๐.๐๐
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๓๕	๕๖	๗๕	๓๐	๑๖	๗๒๐	๕๔.๑๔
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๕๐	๖๕	๖๓	๒๒	๑๓	๗๗๒	๕๘.๐๕
- บทละครเรื่องอิเหนา	๓๘	๖๖	๖๔	๒๓	๑๘	๗๑๐	๕๓.๓๘
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๒๕	๕๕	๗๘	๓๘	๒๔	๖๕๕	๕๔.๕๕
- พระบรมราชาชาติใน ร.๕	๔๔	๕๑	๗๔	๒๔	๒๐	๗๑๔	๕๓.๖๘

ตาราง ๘ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คุณย่าเพ็ง	๒๖	๕๐	๓๘	๓๘	๒๓	๖๖๕	๕๐.๐๐
- บทละครพุกคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา	๓๐	๖๖	๖๒	๓๐	๒๔	๖๘๘	๕๑.๔๓
- คำฉันท์ขอเถียรศิกา	๒๔	๕๘	๓๒	๓๓	๒๒	๖๕๖	๔๘.๓๒
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตา	๔๔	๕๓	๖๕	๓๓	๑๖	๗๒๕	๕๔.๕๑
- สามกรุงตอนขึ้นแสหมอกุ	๒๘	๕๒	๓๕	๓๒	๒๒	๖๖๘	๔๘.๘๒

จากตาราง ๘ บทนำของเรื่องที่ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องแก่นุเรียน เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้ คือ บทนำเรื่องนิราศภูเขาทอง (๖๑.๖๙ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ ลิลิตตะเลงพ่าย และนวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตาบางตอน ส่วนบทนำเรื่องที่มีคุณค่าดังกล่าวข้างต้นน้อยที่สุด ๔ เรื่อง คือ บทนำเรื่องเมืองอุทอง (๔๖.๔๓ %) ขอเถียรศิกาวนศรราชสีมา พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ และสามกรุงตอนขึ้นแสหมอกุ ตามลำดับ บทนำเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีคุณค่าดังกล่าวข้างต้นพอประมาณ

ตาราง ๕ คำอธิบายศัพท์ต่าง ๆ ในเรื่องที่ตั้งเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ แก่ผู้เรียน
เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพยนตร์เหวเรือ	๔๔	๗๖	๖๑	๒๖	๑๓	๗๗๒	๕๘.๐๕
- ภาพยนตร์โคลงประพาสฯ	๔๓	๗๓	๖๒	๒๙	๑๑	๗๖๒	๕๗.๒๙
- คำพากย์รามเกียรติ์	๓๖	๖๑	๗๓	๒๙	๒๐	๗๒๑	๕๔.๒๑
- นิราศภูเขาทอง	๕๖	๖๙	๕๖	๒๓	๑๙	๗๘๙	๕๙.๓๒
- ดิลิศตะเลงพ่าย	๔๕	๖๘	๕๖	๒๙	๑๘	๗๙๑	๕๙.๗๑
- สมุทโฆสชาดก	๓๕	๔๘	๗๘	๓๙	๑๙	๖๙๘	๕๒.๘๘
- สร้อยคอที่หาย	๒๙	๕๕	๗๗	๓๙	๑๗	๖๙๑	๕๑.๙๕
- เมืองอุทอง	๑๘	๕๔	๖๗	๔๑	๓๘	๖๒๗	๔๗.๑๔
- จันทบูรปราสาท	๒๕	๔๗	๗๘	๓๓	๓๐	๖๔๓	๔๘.๓๕
- ลัทธิเอาอย่าง	๒๗	๖๑	๗๗	๒๙	๓๐	๖๙๘	๕๒.๘๘
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๓๐	๕๗	๘๒	๓๓	๒๒	๗๑๒	๕๓.๕๓
- พระราชดำรัสใน ร.๖	๒๕	๕๒	๗๓	๔๑	๒๒	๖๕๖	๔๙.๓๒
- จกหมายราชทูตไทย	๓๓	๕๑	๖๖	๓๖	๒๖	๖๘๕	๕๑.๕๐
- ร่ายยาวมหาเวสสันดรฯ	๓๙	๕๘	๖๙	๓๒	๒๙	๗๐๗	๕๓.๑๖
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๔๕	๕๒	๕๓	๑๙	๒๐	๖๕๐	๔๘.๘๗
- บทละครเรื่องอิเหนาฯ	๔๓	๗๐	๖๒	๒๘	๑๘	๗๕๕	๕๖.๗๗
- พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๓๕	๕๒	๗๗	๓๗	๒๐	๗๐๘	๕๓.๒๓
- พระบรมราชาชาทใน ร.๕	๓๘	๕๔	๗๑	๓๕	๑๗	๗๐๖	๕๓.๐๘

ตาราง ๕ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คุณยาเพ็ง	๓๒	๔๕	๗๔	๓๕	๒๔	๖๗๒	๕๐.๕๓
- บทละครพุกคำนิมิตเรื่องมีพระยา	๓๐	๒๑	๘๖	๒๗	๑๖	๗๒๒	๕๔.๒๕
- คำนิมิตย่อเกียรติฯ	๓๓	๕๕	๗๑	๓๐	๓๑	๒๔๕	๔๘.๘๐
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตฯ	๓๘	๕๓	๗๒	๓๕	๒๓	๗๑๑	๕๓.๔๖
- สามกรุงตอนขึ้นเสหมอกุ	๒๘	๕๔	๗๔	๔๐	๒๒	๖๘๐	๕๑.๑๓

จากตาราง ๕ คำอธิบายศัพท์ในเรื่องที่ส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ โดยตรง เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้ คำอธิบายศัพท์ในเรื่องนิราศภูเขาทอง (๕๕.๓๒ %) ภาพยนตร์เหวเรือ ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง บทละครเรื่องอิเหนา และลิลิตตะเลงพ่าย ส่วนคำอธิบายศัพท์ในเรื่องที่มีคุณสมบัตินี้กล่าวข้างต้นน้อยที่สุด ๔ เรื่อง คือ คำอธิบายศัพท์ในเรื่องเมืองอุทอง (๔๗.๑๔ %) จันทบูรปราศาย ย่อเกียรติชวานครราชสีมา และพระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ ตามลำดับ คำอธิบายศัพท์ในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ให้คุณค่าดังกล่าวข้างต้นได้พอประมาณ

ตาราง ๑๐ รูปภาพในเรื่องที่ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ
ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพยนตร์เรื่อง	๔๑	๔๓	๕๓	๕๔	๒๒	๖๕๔	๕๒.๑๘
- คำพยานร่วมเกียรติ	๒๔	๒๘	๖๔	๖๖	๓๑	๕๘๓	๔๘.๑๔
- นิราศภูเขาทอง	๓๑	๓๔	๖๐	๖๐	๒๔	๖๑๕	๕๖.๒๔
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๒๗	๓๘	๖๕	๕๑	๒๘	๖๑๒	๕๖.๐๒
- สมุทโฆสชาดก	๒๐	๒๔	๕๘	๕๘	๔๕	๕๓๖	๕๐.๓๐
- สร้อยคอที่หาย	๒๒	๒๒	๖๐	๕๘	๔๘	๕๖๒	๕๐.๗๕
- เมืองอุทอง	๒๒	๓๔	๖๒	๕๘	๕๐	๕๘๘	๕๕.๒๑
- จันทบูรปราสาท	๑๓	๒๘	๕๘	๖๕	๕๒	๕๕๓	๕๑.๑๓
- ลัทธินิเอาอย่าง	๒๖	๒๗	๕๔	๖๐	๕๐	๕๖๐	๕๒.๑๑
- พระราชดำรัสใน ร.๖	๑๓	๓๔	๖๑	๕๘	๕๑	๕๖๓	๕๒.๓๓
- จกหมายราชทูตไทย	๒๑	๕๔	๖๐	๕๖	๒๓	๖๓๖	๕๗.๘๒
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๑๓	๓๒	๖๓	๖๔	๒๓	๕๖๘	๕๒.๓๘
- เสภาขุนช้างขุนแผน	๒๒	๓๔	๓๑	๓๐	๒๘	๖๒๓	๕๗.๑๔
- บทละครเรื่องอิเหนา	๒๐	๓๓	๖๖	๕๘	๓๔	๕๘๐	๕๓.๖๑
- พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๒๒	๓๓	๕๖	๕๒	๓๘	๕๖๘	๕๒.๓๘
- บทละครพุกคำฉันทเรื่องมัทนะ	๕	๒๑	๓๐	๖๖	๕๐	๕๑๑	๓๘.๕๒
- คำฉันทขอเกียรติ	๑๐	๒๘	๓๐	๖๓	๓๖	๕๓๔	๕๐.๑๕
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต	๑๑	๒๘	๖๓	๓๑	๓๕	๕๓๓	๕๐.๐๘
- สามกรุงตอนขึ้นเสหมอก	๑๑	๒๕	๖๓	๖๕	๕๕	๕๑๘	๓๘.๕๕

จากตาราง ๑๐ รูปภาพประกอบในเรื่องที่ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ โดยตรง
 เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้ รูปภาพประกอบในเรื่องกาพย์เห่เรือ (๕๒.๑๘ %)
 จกหมายราชทูตไทย เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ นิราศภูเขาทอง และลิลิตตะเลงพ่าย ส่วน
 ภาพประกอบในเรื่องที่มีคุณค่าถึงกล่าวน้อยที่สุด ๕ เรื่อง คือ บทละครพูดเรื่องมัทนะพาธา คำฉันท์
 (๓๘.๘๒ %) สามกรุง ตอนชินแสหมอกุ นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต จันทบูรพา คำฉันท์ -
 ขอเกียรติชวามครราชสีมา และสมุทรโฆษคาถก ตามลำดับ รูปภาพประกอบในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้
 ให้คุณค่าในด้านส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้พอประมาณ

ตาราง ๑๑ หนังสืออ่านประกอบที่แนะนำไว้ก่อนท้ายแต่ละเรื่อง ส่งเสริมความเข้าใจในการเรียน
วรรณคดีไทยของผู้เรียน เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ภาพเห็นเรือ	๒๖	๔๘	๓๘	๒๘	๑๓	๒๓๑	๔๓.๔๔
- ภาพหอโกลนประพาสา	๒๐	๕๓	๓๒	๒๗	๑๖	๕๘๘	๔๔.๘๖
- คำพากย์รามเกียรติ์	๒๒	๕๑	๘๑	๒๗	๑๓	๖๒๔	๔๖.๘๒
- นิราศภูเขาทอง	๒๘	๓๓	๖๐	๒๑	๑๕	๖๓๘	๕๐.๖๘
- ดิลิคนะ เลงพาย	๓๒	๕๓	๖๑	๒๘	๑๓	๖๔๔	๔๘.๔๒
- สมุทโฆษชาดก	๒๓	๕๔	๓๐	๓๔	๑๕	๖๒๔	๔๖.๘๒
- สร้อยคอที่หาย	๒๗	๔๐	๖๒	๓๕	๑๓	๕๖๘	๔๒.๓๑
- เมืองอุทอง	๑๘	๕๓	๖๑	๓๘	๒๕	๕๖๘	๔๒.๓๑
- จันทรูปราคา	๑๖	๔๓	๓๕	๔๑	๑๘	๕๓๘	๔๓.๔๖
- ลัทธินิเวศนวิทยา	๒๒	๕๑	๖๓	๓๓	๑๘	๖๐๐	๔๕.๑๑
- บทละครพุกเรื่องเห็นแก่ลูก	๒๖	๓๓	๓๔	๓๕	๑๘	๕๘๘	๕๑.๓๓
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๑๖	๔๖	๓๐	๔๒	๒๐	๕๓๘	๔๓.๔๖
- จดหมายเหตุไทย	๒๐	๔๖	๖๕	๓๔	๒๘	๕๓๕	๔๓.๒๓
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๓๐	๕๕	๖๑	๓๒	๑๓	๖๓๔	๔๓.๖๓
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๔๑	๕๕	๖๔	๒๑	๑๘	๖๓๓	๕๐.๖๐
- บทละครเรื่องอิเหนา	๓๘	๕๕	๖๓	๒๒	๒๑	๖๖๔	๔๘.๘๒
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๓๒	๕๖	๕๘	๓๐	๑๓	๖๓๘	๔๓.๘๓
- พระบรมราชาธิราชใน ร.๕	๓๑	๕๓	๖๕	๓๔	๑๘	๖๔๔	๔๘.๔๒

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คุณย่าเพ็ง	๒๒	๓๘	๓๔	๔๓	๒๖	๕๕๖	๕๕.๘๑
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะ	๒๕	๓๖	๓๕	๔๑	๒๓	๖๑๑	๕๕.๕๔
- คำฉันท์ขอเกียรติ	๒๔	๓๕	๒๕	๔๕	๒๐	๕๕๕	๕๕.๒๕
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต	๔๐	๓๕	๓๑	๓๖	๑๘	๖๕๕	๕๕.๕๕
- สามกรุงคอนนินแสนอกุ	๒๒	๔๒	๔๓	๓๐	๑๕	๖๐๖	๕๕.๕๖

จากตาราง ๑๑ หนังสืออ่านประกอบที่ส่งเสริมการเรียนรู้วรรณคดีโดยตรง และโดยทางอ้อม เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้ หนังสืออ่านประกอบในเรื่อง บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก (๕๑.๓๒ %) นิราศภูเขาทอง เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน บทละครเรื่องอิเหนา นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต ลิลิตตะเลงพ่าย และพระบรมราชาในรัชกาลที่ ๕ ส่วนหนังสืออ่านประกอบที่มีคุณสมบัติน้อยที่สุด คือ เรื่องสร้อยคอที่หาย (๔๒.๓๑ %) เมืองอุทอง จดหมายราชทูตไทย พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖ จันทบูรพราศ คำฉันท์ขอเกียรติชาวนครราชสีมา คุณย่าเพ็ง ตามลำดับ หนังสืออ่านประกอบในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ให้คุณค่าดังกล่าวข้างต้นพอสมควร

ตาราง ๑๒ กิจกรรมที่แนะนำไว้ท้ายเรื่องช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องแก๊งเรียน
เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- กายพิเทเวื้อ	๓๑	๔๑	๔๔	๓๔	๑๖	๖๕๕	๔๔.๒๕
- กายพิทอโคลงพระพาสา	๓๔	๓๗	๔๗	๓๒	๑๖	๖๕๔	๔๔.๕๕
- คำพากย์รามเกียรติ์	๒๙	๓๘	๔๘	๓๑	๒๐	๖๔๓	๔๔.๓๕
- นิราศภูเขาทอง	๒๖	๔๖	๓๙	๓๔	๑๙	๖๓๘	๔๓.๙๗
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๓๕	๕๗	๓๒	๒๙	๑๙	๖๔๖	๕๒.๓๓
- สมุทรโฆษชาดก	๒๒	๓๕	๔๘	๓๖	๒๔	๖๑๔	๔๖.๑๗
- สร้อยคอที่หาย	๒๖	๔๒	๓๒	๓๘	๒๗	๖๑๗	๔๖.๓๘
- เมืองอุทอง	๒๑	๔๓	๖๕	๔๐	๓๖	๔๘๓	๓๖.๓๒
- จันทรูปราคา	๑๘	๔๐	๓๒	๔๔	๒๔	๕๗๘	๓๖.๔๖
- ลัทธิเฮาอย่าง	๒๖	๔๗	๔๓	๓๓	๑๘	๖๕๑	๔๔.๙๕
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๓๑	๔๑	๓๐	๔๑	๒๒	๖๓๓	๔๓.๕๙
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๒๔	๔๒	๓๓	๔๐	๒๕	๖๑๒	๔๖.๐๒
- จดหมายราชทูตไทย	๑๙	๔๑	๔๓	๓๗	๒๔	๖๐๖	๔๕.๕๖
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๒๖	๔๔	๖๑	๓๒	๒๕	๕๗๘	๔๓.๖๖
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๓๔	๖๘	๖๖	๓๒	๑๗	๓๒๑	๕๔.๒๑
- บทละครเรื่องอิเหนา	๓๕	๔๘	๓๐	๓๔	๑๕	๖๖๐	๔๙.๖๒
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๓๔	๓๖	๔๓	๓๕	๒๓	๖๕๖	๔๙.๓๒
- พระบรมราชาชาทใน ร.๕	๓๐	๔๑	๓๘	๓๓	๑๙	๖๓๓	๔๓.๕๙

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- คุณย่าเพ็ง	๓๐	๓๕	๒๔	๔๑	๒๕	๒๑๖	๔๖.๓๒
- บทละครพุกคำฉันทเรื่องมัทนะพาธา	๒๖	๓๔	๔๑	๓๕	๒๕	๒๑๔	๔๖.๔๓
- คำฉันท์ย่อเกียรติฯ	๒๖	๔๐	๔๖	๓๒	๒๒	๒๓๕	๔๓.๖๓
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตฯ	๓๑	๔๓	๓๓	๓๒	๒๒	๒๖๐	๔๕.๖๒
- สามกรุงคอนซินแสหมอดู	๒๓	๓๐	๔๔	๓๕	๒๕	๒๒๑	๔๖.๖๕

จากตาราง ๑๒ กิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องโดยตรง เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้ กิจกรรมในเรื่องเสภาขุนช้างขุนแผนฯ (๕๕.๒๑ %) ลิลิตตะเลงพ่าย บทละครเรื่องอิเหนา นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตฯ ภาพย่อโคลงฯ พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ และภาพเห่เรือ ส่วนกิจกรรมที่มีคุณค่าดังกล่าวน้อยที่สุด คือ กิจกรรมในเรื่องเมืองอุทอง (๓๖.๓๒ %) จันทบูรปราศ ร่ายยาวเวสสันดรฯ และจดหมายราชทูตไทย ตามลำดับกิจกรรมในท้ายเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ แก่ผู้เรียนพอสมควร

ตาราง ๑๓ เรื่องที่คัดมาเฉพาะบางตอนทำให้เข้าใจวรรณคดี ฉบับสมบูรณ์ได้อย่างถูกต้อง
เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๕๔	๓๔	๕๔	๒๕	๖	๓๘๔	๕๘.๘๕
- คำพากย์รามเกียรติ์	๓๓	๖๒	๓๖	๓๐	๑๓	๓๓๘	๕๕.๘๘
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๔๓	๕๘	๓๔	๑๖	๖	๓๓๑	๕๔.๘๖
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๔๘	๓๔	๖๑	๑๕	๕	๓๕๔	๕๖.๖๘
- บทละครเรื่องอิเหนา	๒๓	๓๐	๖๖	๒๕	๓	๖๕๐	๘๘.๘๓
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๒๔	๕๐	๓๘	๓๓	๑๘	๖๔๖	๘๘.๕๓
- บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะ	๓๓	๕๑	๓๘	๓๒	๑๓	๖๘๓	๕๑.๓๕
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ	๓๐	๕๑	๓๔	๒๘	๑๒	๖๔๖	๘๘.๕๓
- สามกรุงตอนขึ้นแสหมอดู	๒๘	๔๖	๓๒	๓๖	๑๘	๖๓๑	๘๓.๘๘

จากตาราง ๑๓ เรื่องที่คัดเลือกคัดมาเฉพาะบางตอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่อง
วรรณคดีฉบับสมบูรณ์ เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญมากน้อยดังนี้ คือ เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย
(๕๘.๘๕ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน คำพากย์รามเกียรติ์ และเรื่องร่ายยาวเวสสันดรชาดก
ส่วนเรื่องที่คัดเลือกคัดมาเฉพาะบางตอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจวรรณคดีดังกล่าวน้อยที่สุด คือ เรื่อง
สามกรุงตอนขึ้นแสหมอดู (๘๓.๘๘ %) นอกจากนั้นเป็นเรื่องที่ให้คุณค่าดังกล่าวข้างต้นพอประมาณ

ตาราง ๑๔ ผู้เรียนมีความต้องการเรียนเรื่องประเภทรอยแก้ว และรอยกรอง เรียงตามลำดับ
ค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

ลักษณะของเรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
๑. ประเภทรอยแก้ว	๔๕	๖๕	๖๐	๑๔	๑๑	๓๐๔	๕๒.๕๓
๒. ประเภทรอยกรอง	๕๕	๓๕	๖๗	๒๑	๓๕	๔๓๓	๖๕.๖๕

จากตาราง ๑๔ จะเห็นได้ว่า ความต้องการของผู้เรียนเรื่องประเภทรอยกรอง มีค่าแห่งความสำคัญถึง ๖๕.๖๕% และเรื่องรอยแก้ว ๕๒.๕๓% มีค่าแห่งความสำคัญต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ผู้เรียนชอบเรียนและสนใจ เรื่องประเภทรอยกรองมากกว่ารอยแก้ว

ตาราง ๑๕ เรื่องที่นักเขียนมีความสนใจเขียน ทั้งประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยแห่งความสนใจเป็นร้อยละ ดังนี้

ประเภทร้อยแก้ว			ประเภทร้อยกรอง		
เรื่อง	ความถี่	ร้อยละ	เรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
ละครแห่งชาติ	๑๐๐	๓๗.๕๕	เสภาขุนช้าง-ขุนแผน	๘๘	๓๓.๐๘
บทละครพูด เรื่อง เห็นแก่ลูก	๖๘	๒๕.๕๖	บทละคร เรื่อง อีเหนา	๕๕	๒๐.๖๘
สร้อยคอที่หาย	๖๔	๒๔.๐๖	นิราศภูเขาทอง	๔๕	๑๖.๕๕
พระบรมราชาชาต ร.๕	๕๕	๒๐.๖๘	มัทนะพาธา คำฉันท์	๕๕	๒๐.๖๘
ลัทธิเอาอย่าง	๔๗	๑๗.๓๑	ลิลิตตะเลงพ่าย	๖๑	๒๒.๕๓
สมุทรโฆษชาตก	๔๓	๑๖.๑๗	คำพากย์รามเกียรติ์	๓๘	๑๔.๒๕
จันทร์ปราศ	๔๐	๑๕.๐๘	รายยาว เวสสันดรชาตก	๕๐	๑๘.๕๐
คุณยาเพ็ง	๒๖	๙.๖๗	กาพย์เห่เรือ	๖๑	๒๒.๕๓
จดหมายราชทูตไทย	๑๑	๔.๑๕	ขอเกียรติชวามครราชสีมา	๒๐	๗.๕๒
พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๖	๒.๒๒	กาพย์ห่อโคลงฯ	๓๒	๑๒.๐๓
พระราชดำรัสใน ร.๖	๑๐	๓.๗๖	สามกรุงคอนชินแสหมอกุ	๒๒	๘.๒๗
เมืองอุทอง	๕	๑.๘๘			

จากตาราง ๑๕ ผู้เขียนมีความสนใจเขียนเรื่องละครแห่งชาติมากที่สุดถึง ๓๗.๕๕ %
และรองลงไปคือเรื่องเสภาขุนช้างขุนแผน ลัทธิเอาอย่าง นิราศภูเขาทอง บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก
สร้อยคอที่หาย ลิลิตตะเลงพ่าย มัทนะพาธา คำฉันท์ พระบรมราชาชาตในรัชกาลที่ ๕ และบทละคร
เรื่องอีเหนา ตามลำดับ ส่วนเรื่องที่นักเขียนมีความสนใจน้อยที่สุดคือเรื่องเมืองอุทอง เพียง
๑.๘๘ % รองลงไปคือเรื่องพระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ พระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕

จดหมายราชทูตไทย คุณมาเฟิง ยอเกียรติชานนครราชสีมา ภาพหอโกลงฯ และสามกรุง
ตอนอินแสหมอกุ ตามลำดับ เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ก็ได้รับความสนใจจากผู้นิยมพอประมาณ

สรุปข้อแสดงความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องในหนังสือแบบเรียน
วรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

๑. เรื่องที่ควรคงเอาไว้ตามเดิมในแบบเรียน มีดังนี้

- เรื่องนวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตบางตอน
- สามกรุงตอนอินแสหมอกุ
- บทละคร เรื่องอิเหนาตอนเฝ้าเมือง
- คำพากย์รามเกียรติ์
- ลัทธิเอาอย่าง
- นิราศภูเขาทอง
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน
- ภาพยี่ห่อเรือ
- สร้อยคอที่หาย
- ภาพหอโกลงฯ
- ละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก
- บทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธาบางตอน
- พระบรมราชาบาท

๒. เรื่องที่ควรตัดออก ไม่ควรนำมาเรียนอีก มีดังนี้

- เมืองอุทอง มีความเห็น ๑๗ คน
- แฉกเขมรตั้ง มีความเห็น ๕๕ คน

- จกหมายราชทูตไทย	มีความเห็น	๑๐ คน
- สมุทโฆสชาตก	มีความเห็น	๗ คน
- ลิลิตตะเลงพ่าย	มีความเห็น	๖ คน
- จันทราปราศ	มีความเห็น	๕ คน
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	มีความเห็น	๔ คน

๓. เรื่องที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติม ตามความคิดเห็นของผู้เรียน มีดังนี้
- เรื่องเมืองอุทอง ผู้เรียนออกความเห็น ว่า ควรขยายข้อความบางตอนให้ละเอียดแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น มีผู้ตอบเช่นนี้ ๒๒ คน
 - เรื่องมหาเวสสันดรชาตก ควรปรับปรุงคำศัพท์ ควรตัดคำคาถาบาลีออก และมีผู้แสดงความเห็น จำนวน ๑๘ คน
 - เรื่องสามกรุงฯ ควรเพิ่มเนื้อหา และคำอธิบายศัพท์ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๘ คน
 - นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต ควรจัดเพิ่มเนื้อเรื่อง และอธิบายศัพท์ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๘ คน
 - บทละครพุกกะแก้วเรื่องมัทนะพาธา จะต้องปรับปรุงขยายเรื่องให้กว้างออกไป และอธิบายศัพท์มากขึ้น มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๘ คน
 - บทละครเรื่องอิเหนาตอนเฒ่าเมือง ควรเพิ่มเนื้อหาสาระสำคัญ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๒ คน
 - เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม ควรเพิ่มเนื้อหาของเรื่อง มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๒ คน
 - ลิลิตตะเลงพ่าย ควรจัดให้มีคำอธิบายศัพท์โดยละเอียด มีผู้แสดงความเห็น จำนวน ๘ คน
 - บทพระราชนิพนธ์ใน ร.๕ ควรปรับปรุงเรื่อง เพิ่มเนื้อหาและคำอธิบายศัพท์ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๘ คน

๔. แนวความคิดเห็นของผู้เรียน พอสรุปได้ ดังนี้

- ควรเพิ่มคำอธิบายศัพท์ให้มากยิ่งขึ้นทุกเรื่อง
- เพิ่มภาพประกอบภายในเรื่องให้มากยิ่งขึ้น
- ควรเพิ่มแบบฝึกหัดและกิจกรรมบางเรื่อง และตัดกิจกรรมบางเรื่องที่ไม่น่าสนใจออก

สนใจออก

- เพิ่มเรื่องอื่น ๆ ที่ยังไม่สมบูรณ์ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และควรจะได้เรียนจากเรื่องที่สมบูรณ์เป็นเรื่อง ๆ

- คัดเลือกเอาเรื่องที่ทันสมัย และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยคัดเลือกบทความสำคัญและไพเราะ ไม่ควรนำเรื่องที่เข้าใจยากมาเรียน

- ควรลดจำนวนเรื่องลงอีก ไม่ควรมีเรื่องจำนวนมากเกินไป จัดให้เหมาะสมกับ

เวลาที่เรียน

- ควรจัดให้ มีการสอนการเขียน แบบทัศนศึกษานอกสถานที่
- ควรนำเอาเรื่องนวนิยายให้ความรู้ทางสังคม และการเมืองมาเรียน
- ควรนำเอาเรื่อง ลิลิตพระลอ กำศรวลศรีปราชญ์ และเรื่องสามก๊กมาเรียน

ในบทเรียนควย

- ควรคัดเลือกวรรณกรรมหรือบทความที่เป็นสาระน่าคิด เหมือนอย่างเรื่องลัทธิเขาอย่าง เพื่อเป็นการเสริมสร้างแนวความคิดใหม่ ๆ ให้แก่ผู้เรียนมาบรรจบในแบบเรียน

วิเคราะห์ผลจากการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอน ที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมในแบบเรียน
วรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๖ เกี่ยวกับลักษณะของเรื่องที่ดีที่มาเป็นตอน ๆ เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ
ดังต่อไปนี้

ประเภทของเรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
บทร้อยกรอง	๓๘	๒๓	๓๖	๑๒	๕	๓๘๓	๓๕.๐๘
บทร้อยแก้ว	๔๑	๓๕	๘๓	๕๑	๕	๓๑๓	๓๒.๔๒
บทละครร้อยแก้ว	๓๘	๔๘	๖๘	๕	๑๕	๒๒๓	๒๓.๓๓
บทละครร้อยกรอง	๒๘	๒๐	๒๐	๒๘	๖	๕๘๘	๖๐.๐๐

ตาราง ๑๖ แสดงว่าผู้เรียนชอบเรียนเรื่องที่เป็นบทร้อยกรองมากที่สุด มีค่าแห่งความสำคัญ
ถึง ๓๕.๐๘ % รองลงมาเป็นบทร้อยแก้ว คือ ๓๒.๔๒ % ส่วนบทละครประเภทร้อยแก้ว และ
บทละครร้อยกรองนั้น ผู้เรียนชอบเรียนพอประมาณคือ ๒๓.๓๓% และ ๖๐.๐๐ % ตามลำดับ

ตาราง ๑๗ เกี่ยวกับความรู้จากการเรียนเรื่องฉบับสมบูรณ์ และเรื่องที่คัดเลือกคัดมาเฉพาะบางตอน ตามลำดับ ค่าแห่งความสำคัญ ดังต่อไปนี้

ลักษณะของเรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
เนื้อเรื่องฉบับสมบูรณ์	๕๓	๗๒	๑๘	๑๒	๐	๘๓๑	๘๓.๕๔
เนื้อเรื่องที่คัดเลือกคัดมาเฉพาะบางตอน	๖	๒๓	๗๒	๓๖	๕	๔๓๕	๔๓.๕๔

ตาราง ๑๗ แสดงว่าเนื้อเรื่องฉบับสมบูรณ์ให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากกว่า คือ มีค่าแห่งความสำคัญ ถึง ๘๓.๕๔ % ส่วนเรื่องที่คัดเลือกคัดมาเฉพาะบางตอนนั้น ให้ความรู้แก่ผู้เรียนน้อยกว่า มีค่าความสำคัญเพียง ๔๓.๕๔ %

ตาราง ๑๘ เกี่ยวกับความเข้าใจวรรณคดีแบบสมบูรณ์ได้อย่างถูกต้อง จากเรื่องที่คัดเลือกตีพิมพ์มา เฉพาะบางตอน ทั้งประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง ตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

ประเภทของเรื่องที่ตีพิมพ์ เฉพาะบางตอน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
บทร้อยแก้ว	๒๑	๓๖	๕๖	๓๓	๒๑	๖๒๔	๖๓.๐๓
บทร้อยกรอง	๖	๑๘	๑๑๗	๕๘	๑๒	๕๖๑	๕๖.๖๗
บทละคร	๔	๒๗	๕๖	๕๘	๑๕	๕๖๔	๕๖.๘๗

ตาราง ๑๘ แสดงว่าเรื่องที่คัดเลือกตีพิมพ์เฉพาะบางตอนประเภทร้อยแก้ว ส่งเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับวรรณคดีแบบสมบูรณ์ได้อย่างถูกต้องมากที่สุด มีค่าแห่งความสำคัญถึง ๖๓.๐๓ % ส่วนเรื่องประเภทร้อยกรอง และบทละครนั้นส่งเสริมความเข้าใจแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับวรรณคดีแบบสมบูรณ์นั้น ๆ น้อยกว่าเท่า ๆ กัน คือ มีค่าความสำคัญ ๕๖.๖๗ % และ ๕๖.๘๗ % ตามลำดับ

ตาราง ๑๕ เกี่ยวกับวิธีการที่เหมาะสมที่สุด จากการ เรียนเรื่องฉบับสมบูรณ์ กับเรื่องที่คัดเลือกศึกษา เฉพาะบางตอน เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

ลักษณะของ เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
เรื่องฉบับสมบูรณ์	๖๓	๘๑	๒๑	๑๒	๑๒	๑๓๘	๗๔.๕๕
เรื่องที่คัดเลือกศึกษาเฉพาะ บางตอน	๒๑	๒๔	๘๗	๓๖	๑๒	๕๕๖	๕๕.๑๕

ตาราง ๑๕ แสดงว่าการเรียนเรื่องฉบับสมบูรณ์นั้นเป็นวิธีการที่ดีกว่าเรื่องที่คัดมาเฉพาะ บางตอน ซึ่งมีค่าแห่งความสำคัญ ๗๔.๕๕ % ส่วนการคัดเลือกเรื่องดีเอามาเฉพาะบางตอน มาเรียนนั้น มีค่าแห่งความสำคัญเพียง ๕๕.๑๕ %

ตาราง ๒๐ เกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียนที่ได้เรียนเรื่องฉบับสมบูรณ์ กับเรื่องที่คัดเลือกตัดมา เฉพาะบางตอน มีค่าแห่งความสำคัญเรียงตามลำดับ ดังนี้

ลักษณะของ เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
เนื้อ เรื่องฉบับสมบูรณ์	๓๖	๘๓	๖๐	๕	๐	๓๒๖	๓๓.๓๓
เนื้อ เรื่องที่คัดเลือกตัดมา เฉพาะบางตอน	๒๑	๕๘	๘๓	๒๕	๑๕	๒๒๑	๒๒.๓๓

ตาราง ๒๐ แสดงว่าผู้เรียนสนใจเรื่องฉบับสมบูรณ์มากกว่าเรื่องที่คัดเอามาเฉพาะบางตอน มีค่าความสำคัญ ๓๓.๓๓ % ส่วนเรื่องที่คัดมาเฉพาะบางตอน มีค่าแห่งความสำคัญ ๒๒.๓๓ % เท่านั้น

ตาราง ๒๑ เกี่ยวกับการเรียนเรื่องที่คัดเลือกมาเฉพาะบางตอนแล้ว ผู้เรียนมีความเข้าใจ
ลึกซึ้งเพียงใด เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ ดังนี้

เรื่องที่คัดเลือกมาเฉพาะบางตอน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าแห่งความสำคัญ	
	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ความถี่	ร้อยละ
คำพากย์รามเกียรติ์	๓๖	๖๓	๓๘	๑๒	๖	๖๕๖	๓๐.๓๐
ลิลิตตะเลงพ่าย	๔๘	๓๘	๔๕	๒๔	๓	๓๓๘	๓๔.๕๕
ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก	๕	๔๘	๘๓	๓๐	๑๒	๕๓๐	๕๓.๕๘
เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๓๐	๘๔	๕๔	๑๘	๖	๖๕๐	๖๕.๓๐
บทละครเรื่องอิเหนา	๒๔	๖๓	๓๒	๑๘	๑๒	๖๓๖	๖๔.๒๔
พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๒๔	๒๔	๘๑	๕๔	๒๔	๕๕๑	๕๕.๓๐
บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะ พาธา	๔๕	๕๔	๓๕	๒๑	๑๒	๓๒๐	๓๒.๓๓
นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ บางตอน	๕	๔๘	๓๘	๒๑	๑๕	๕๒๘	๕๓.๓๓
สามกรุงตอนขึ้นเสหมอกุ	๖	๔๒	๑๐๕	๓๖	๕	๕๕๔	๖๐.๐๐

ตาราง ๒๑ แสดงว่าผู้เรียนเรียนจากเรื่องที่คัดเลือกมาเฉพาะบางตอนแล้วมีความเข้าใจ
ลึกซึ้ง เรียงตามลำดับค่าแห่งความสำคัญ มากที่สุดคือเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย (๓๔.๕๕ %)
ส่วนเรื่องรองลงไปคือ บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๓๒.๓๓ %) และคำพากย์รามเกียรติ์
(๓๐.๓๐ %) ส่วนเรื่องที่สร้างความสนใจได้น้อยที่สุดคือเรื่องนวนิยายละครแห่งชาติ (๕๓.๓๓ %)
และเรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดร (๕๓.๕๘ %) ส่วนเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีคุณค่าดังกล่าว
พอประมาณ

ตาราง ๒๒ เกี่ยวกับการวิเคราะห์เรื่องที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายในหลักสูตร
 ประโยชน์ขมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

	๑. ให้ความรู้ใน งานต่าง ๆ		๒. ส่งเสริมทักษะ ในงานต่าง ๆ		๓. ส่งเสริมวิจารณ์งาน	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
- ภาพยนตร์เรื่อง	๒๘๓	๒๖.๖๘	๒๑๖	๒๑.๘๒	๑๐๕	๓.๕๘
- ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง	๒๕๓	๒๕.๕๒	๑๓๕	๑๓.๕๘	๘๖	๖.๘๓
- คำพากย์รามเกียรติ์	๔๕๐	๑๓.๔๘	๑๓๕	๑๓.๕๘	๑๑๓	๘.๔๔
- นิราศภูเขาทอง	๒๖๓	๒๕.๓๖	๑๘๒	๑๘.๓๘	๑๓๕	๑๒.๕๕
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๓๕๘	๓๑.๐๐	๑๘๖	๑๘.๓๘	๒๒๘	๑๖.๕๕
- สมุทรโฆษคาถก	๓๕๒	๓.๒๘	๑๑๕	๑๑.๕๒	๑๕๖	๑๑.๒๖
- สร้อยคอที่หาย	๒๘๒	๑๐.๘๕	๑๖๕	๑๖.๖๓	๒๖๕	๑๘.๐๕
- เรื่องเมืองอุทอง	๕๓๓	๒๐.๘๖	๑๕๓	๑๕.๘๕	๑๓๕	๑๒.๕๕
- จันทบูรราคา	๓๒๕	๑๒.๕๘	๑๘๕	๑๘.๓๐	๑๘๘	๑๓.๖๕
- ลัทธิโอบออย่าง	๓๑๘	๑๒.๓๕	๒๐๕	๒๐.๖๑	๒๖๓	๑๘.๒๖
- บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก	๒๕๕	๘.๖๓	๑๓๕	๑๓.๕๘	๒๒๘	๑๖.๕๕
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๒๒๘	๑๑.๑๘	๒๑๘	๒๒.๑๒	๒๐๑	๑๕.๓๒
- จดหมายราชทูตไทย	๔๑๕	๑๖.๐๘	๑๐๕	๑๐.๖๑	๑๕๕	๑๐.๓๘
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๕๕๘	๒๒.๘๕	๑๕๓	๑๕.๘๕	๒๑๘	๑๕.๘๐
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๕๒๘	๒๐.๕๒	๑๓๓	๑๓.๘๘	๒๒๕	๑๖.๒๓
- บทละครเรื่องอิเหนา	๔๓๓	๑๕.๕๓	๑๓๕	๑๓.๕๘	๒๐๕	๑๕.๓๒
- พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕	๔๒๖	๑๖.๕๕	๑๖๕	๑๖.๖๓	๑๐๒	๓.๓๖

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

	๑. ให้ความรู้ใน กานตาง ๆ		๒. ส่งเสริมทักษะ ในกานตาง ๆ		๓. ส่งเสริมวิจารณ์ญาณ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
- พระบรมราชาทานใน ร.๕	๓๕๓	๑๓.๘๓	๒๔๖	๒๔.๘๕	๑๖๕	๑๑.๕๐
- เรื่องคุณยาเพ็ง	๒๓๙	๘.๐๘	๑๒๖	๑๒.๓๓	๑๓๓	๑๒.๓๓
- บทละครพุกคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา	๓๖๖	๑๔.๒๒	๑๕๐	๑๕.๑๕	๑๓๕	๙.๓๕
- คำฉันท์ขอเกียรติฯ	๔๓๒	๑๖.๓๘	๑๔๔	๑๔.๕๕	๘๓	๖.๒๘
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิตฯ	๓๐๐	๑๑.๖๖	๒๐๑	๒๐.๓๐	๒๑๖	๑๕.๕๘
- สำนักรุงตอนขึ้นเสหมอกุ	๒๕๐	๒๕.๐๐	๑๓๑	๑๓.๒๓	๑๔๔	๑๐.๓๕

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

	๔. เรื่องที่ไท จินตนาการแก ผู้เรียน		๕. เรื่องที่ทำไม เกิดความศึกริเริ่ม และสร้างสรรค		๖. เรื่องที่ทำไม เกิดนิสัย ที่คิ		๗. เรื่องที่ทำไม เกิดทัศนคติที่คิ คอบุเรียน	
	คะแนน	รอยละ	คะแนน	รอยละ	คะแนน	รอยละ	คะแนน	รอยละ
- ภาพยเหตุเรือ	๑๐๒	๑๓.๑๓	๒๓	๔.๕๕	๘๔	๓.๐๓	๑๔๔	๒๘.๒๘
- ภาพยเหตุโคลงประพาสา	๑๑๓	๑๔.๓๐	๓๓	๕.๕๖	๓๒	๖.๐๖	๑๒๓	๒๐.๓๑
- คำพากยรามเกียรตี	๘๐	๑๕.๑๕	๒๔	๔.๐๔	๕๑	๔.๒๘	๓๑	๑๑.๘๕
- นิราศภูเขาทอง	๑๔๔	๒๘.๒๘	๓๖	๖.๐๖	๕๔	๔.๕๕	๑๓๕	๒๒.๓๓
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๑๒๖	๒๑.๒๑	๑๘	๓.๐๓	๑๑๑	๘.๓๘	๑๐๒	๑๓.๑๓
- สมุทโฆสชาคก	๕๓	๘.๖๐	๑๘	๓.๐๓	๕๔	๔.๕๕	๕๔	๘.๐๘
- สร้อยคอบที่หาย	๘๓	๑๕.๖๖	๓๘	๖.๕๓	๕๔	๔.๕๕	๓๕	๑๒.๖๓
- เมืองอุทอง	๑๕	๒.๕๓	๓๘	๖.๕๓	๘๘	๘.๓๓	๓๐	๕.๐๕
- จันทรปราศ	๔๒	๓.๐๓	๓๕	๑๒.๖๓	๕๑	๔.๒๘	๖๐	๑๐.๑๐
- ลัทธิเอาอย่าง	๓๖	๖.๐๖	๘๓	๑๔.๖๕	๑๓๕	๑๑.๓๖	๕๔	๘.๐๘
- บทละครพุกเรือเห็นแกลูก	๘๓	๑๕.๖๖	๑๕	๒.๕๓	๖๖	๕.๕๖	๕๓	๘.๖๐
- พระราชคำรัสน ร.๖	๓๖	๖.๐๖	๓๘	๖.๕๓	๓๕	๖.๓๑	๕๔	๘.๐๘
- จกหมายราชทูตไทย	๒๑	๓.๕๔	๓๓	๕.๕๖	๘๐	๓.๕๐	๓๐	๕.๐๕
- ร่ายยาวมหาเวสสันคร	๓๖	๑๒.๑๒	๖	๑.๐๑	๕๑	๔.๒๘	๖๓	๑๐.๖๑
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน	๑๒๐	๒๐.๒๐	๑๕	๒.๕๓	๓๐	๒.๕๓	๖๘	๑๑.๖๒
- บทละครเรื่องอิเหนา	๘๐	๑๕.๑๕	๑๕	๒.๕๓	๖๐	๕.๐๕	๓๕	๑๒.๖๓
- พระราชวิจารณ์ใน ร.๕	๑๕	๒.๕๓	๔๒	๓.๐๓	๖๘	๕.๘๑	๔๘	๘.๐๘
- พระบรมราชโองการใน ร.๕	๘	๑.๕๒	๓๘	๖.๕๓	๑๓๕	๑๑.๓๖	๖๘	๑๑.๖๒

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

	๔. เรื่องที่ให้อินคณาการแก่ผู้เรียน		๕. เรื่องที่ทำให้เกิดความศรัทธาเริ่มและสร้างสรรค		๖. เรื่องที่ก่อให้เกิดนิสัยที่ดี		๗. เรื่องที่ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อผู้เรียน	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
- คุณยาเพ็ง	๘๑	๑๓.๖๘	๓๖	๖.๐๖	๖๐	๕.๐๕	๕๗	๕.๖๐
- บทละครพุกคำฉันทน์เรื่องมัทนะพาธา	๘๑	๑๓.๖๘	๔๒	๗.๐๗	๔๒	๓.๕๔	๑๐๘	๑๑.๑๘
- คำฉันทย์อภัยเกียรติ	๕๕	๗.๕๘	๒๑	๓.๕๔	๗๘	๖.๕๗	๑๐๘	๑๑.๑๘
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ	๕๖	๑๖.๑๖	๕๖	๑๖.๑๖	๑๕๖	๑๓.๑๓	๖๖	๖.๖๖
- สามกรุงตอนขึ้นเส้าหมอก	๓๕	๖.๕๗	๘๔	๑๔.๑๔	๖๓	๕.๓๐	๓๕	๖.๕๗

ตาราง ๒๒ แสดงว่าความเหมาะสมของเรื่องและสอดคล้องกับความมุ่งหมายในหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

๑. เรื่องที่ส่งเสริมเกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ทางด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนมากน้อยเรียงตามลำดับคือ เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย (๓๑.๐๐ %) ภาพยนตร์เรือ (๒๖.๖๘ %) นิราศภูเขาทอง (๒๕.๗๖ %) ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง (๒๕.๕๒ %) และสามกรุงตอนขึ้นเส้าหมอก (๒๕.๔๐ %) ส่วนเรื่องที่ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ที่น้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ เรื่องสมุทโฆษชาดก (๓.๖๘ %) คุณยาเพ็ง (๕.๐๕ %) และบทละครพุกคำฉันทน์เรื่องมัทนะพาธา (๕.๖๐ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ในด้านต่าง ๆ พอประมาณ

๒. เรื่องที่ส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนมากน้อยเรียงตามลำดับคือ เรื่องพระบรมราชาในรัชกาลที่ ๕ (๒๔.๘๕ %) พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖ (๒๒.๑๒ %) ภาพยนตร์เรือ (๒๑.๘๒ %) และลัทธิเอาอย่าง (๒๐.๖๑ %) ส่วนเรื่องที่ส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ น้อยมาก

เรียงตามลำดับคือ เรื่องจดหมายราชทูตไทย (๑๐.๒๑ %) สมุทโฆสชาดก (๑๑.๕๒ %) และเรื่องคณยาเพ็ง (๑๒.๓๓ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้สิ่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ พอประมาณ

๓. เรื่องที่ส่งเสริมวิจรรย์ญาณแก่ผู้เรียน มากน้อยเรียงตามลำดับคือ เรื่องลัทธิเออาอย่าง (๑๕.๒๖ %) สร้อยคอที่หาย (๑๕.๐๕%) ลิลิตตะเลงพ่าย (๑๖.๔๕ %) บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก (๑๖.๔๕ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน (๑๖.๒๓ %) ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก (๑๕.๔๐ %) และนวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ (๑๕.๕๔ %) ส่วนเรื่องที่ส่งเสริมวิจรรย์ญาณแก่ผู้เรียนน้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ เรื่องคำฉันท์ขอเกียรติชวานครราชสีมา (๖.๒๔ %) ภาพห่อโคลงประพาสฯ (๖.๕๓ %) พระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕ (๗.๓๖ %) ภาพให้เรือ (๗.๕๔%) คำพากย์รามเกียรติ์ (๘.๔๔ %) และบทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๘.๗๕ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้สิ่งเสริมวิจรรย์ญาณแก่ผู้เรียนได้พอประมาณ

๔. เรื่องที่ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการแก่ผู้เรียนมากน้อยเรียงตามลำดับคือ นิราศภูเขาทอง (๒๔.๒๔ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ฯ (๒๐.๒๐ %) และภาพห่อโคลงประพาสธารทองแดง (๑๕.๗๐ %) ส่วนเรื่องที่ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการดังกล่าวน้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ เรื่องพระบรมราชาในรัชกาลที่ ๕ (๑.๕๒ %) พระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕ (๒.๕๓ %) เมืองอุทอง (๒.๕๓ %) จดหมายราชทูตไทย (๓.๕๔ %) พระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ (๖.๐๖ %) ลัทธิเออาอย่าง (๖.๐๖ %) สามกรุงตอนขึ้นแสดหมอก (๖.๕๗ %) จันทบูรปราสาท (๗.๐๗ %) และคำฉันท์ขอเกียรติชวานครราชสีมา (๗.๕๔ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีส่วนส่งเสริมความเจริญดังกล่าวข้างต้นได้พอประมาณ

๕. เรื่องที่ส่งเสริมความเจริญทางความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากน้อยเรียงตามลำดับคือ นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ (๑๖.๑๖ %) ลัทธิเออาอย่าง (๑๔.๖๕ %) สามกรุงตอนขึ้นแสดหมอก (๑๔.๑๔ %) และจันทบูรปราสาท (๑๒.๖๓ %) ส่วนเรื่องที่ส่งเสริมความเจริญทางความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์น้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดกฯ (๑.๐๑%) บทละครเรื่องเห็นแก่ลูก (๒.๕๓ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม (๒.๕๓ %) บทละครเรื่องอิเหนาคอนเภาเมือง (๒.๕๓ %) ลิลิตตะเลงพ่าย (๓.๐๓ %) สมุทโฆสชาดก

(๓.๐๓ %) และคำฉันท์ย่อเกียรติชวานครราชสีมา (๓.๕๔ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ส่งเสริม
ความเจริญทางความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ได้พอสมควร

๖. เรื่องที่ก่อให้เกิดนิสัยที่ดีแก่ผู้เรียนมากน้อยตามลำดับคือ เรื่องนวนิยายเรื่องละคร
แห่งชีวิต (๑๓.๑๓ %) พระบรมราชาทิวในรัชกาลที่ ๕ (๑๑.๓๖ %) และเรื่องลัทธิเอาอย่าง
(๑๑.๓๖ %) ส่วนเรื่องที่ก่อให้เกิดนิสัยที่ดีแก่ผู้เรียนน้อยที่สุดตามลำดับคือ เรื่องเสภาเรื่อง
ขุนช้างขุนแผน (๒.๕๓ %) บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธาบางตอน (๓.๕๔ %)
คำพากย์รามเกียรติ์ (๔.๒๕ %) จันทบูรราคา (๔.๒๕ %) ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก ฯ
(๔.๒๕ %) นิราศภูเขาทอง (๔.๕๕ %) สมุทโฆษชาดก (๔.๕๕ %) และสร้อยคอที่หาย
(๔.๕๕ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้อีกก่อให้เกิดนิสัยที่ดีแก่ผู้เรียนพอสมควร

๗. เรื่องที่ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้เรียนมากน้อยตามลำดับคือ ภาพยนตร์เรื่อง (๒๔.๒๔ %)
นิราศภูเขาทอง (๒๒.๗๓ %) ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง (๒๐.๗๑ %) บทละครพูด
คำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๑๔.๑๔ %) คำฉันท์ย่อเกียรติชวานครราชสีมา (๑๔.๑๔ %) และ
ลิลิตตะเลงพ่าย (๑๓.๑๓ %) ส่วนเรื่องที่ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้เรียนน้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ
เมืองอุทอง (๕.๐๕ %) จดหมายราชทูตไทย (๕.๐๕ %) สามกรุงคอนซินแสหมอกู (๖.๕๗ %)
และพระราชวิจารณ์ในรัชกาลที่ ๕ (๘.๐๘ %) เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้อีกให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่
ผู้เรียนได้พอสมควร

ตาราง ๒๓

เกี่ยวกับกิจกรรมท้ายเรื่อง
ที่ส่งเสริมผู้เรียนในด้าน
ต่าง ๆ คึงค่าเฉลี่ยร้อยละ
ต่อไปนี้

	๑.การมีทัศนคติ	๒.การมีกรอบความคิด	๓.แนวความคิดที่แปลกใหม่	๔.เปิดความเข้าใจเหตุผล	๕.การใช้ภาษาที่ถูกต้อง	๖.การวิจัยค้นคว้า	๗.การศึกษานอกสถานที่	๘.การแสวงหาความรู้	๙.เพิ่มสุนทรียภาพ	๑๐.ทดสอบความหมายของศัพท์
- ภาพยนตร์เรื่อง	๓.๐๓	๖.๐๖	๖.๐๖	๔.๕๕	๑๘.๑๘	๑๘.๓๐	๑๖.๖๓	๑.๕๒	๖๘.๓๐	๓๖.๓๖
- ภาพยนตร์โคลงประพาสฯ	๐.๐๐	๑๒.๑๒	๑๘.๓๐	๓.๕๓	๑๕.๑๕	๔๐.๘๑	๒๔.๒๔	๐.๐๐	๕๓.๐๓	๓๓.๘๘
- คำพาดยรามเกียรติ์	๐.๐๐	๑๐.๘๔	๓.๕๓	๘.๐๘	๑๘.๑๘	๑๐.๘๔	๕.๐๕	๑๒.๑๒	๕๓.๕๕	๔๐.๘๑
- นิราศภูเขาทอง	๖.๐๖	๓.๕๓	๓๓.๘๘	๑๖.๖๓	๑๐.๘๔	๑๒.๑๒	๕๐.๐๐	๐.๐๐	๓๘.๓๘	๑๖.๖๓
- ลิลิตตะเลงพ่าย	๓.๕๓	๓๐.๓๐	๒๘.๓๒	๒๑.๒๑	๑๘.๑๘	๒๕.๒๕	๒๓.๓๖	๑๐.๖๑	๓๖.๓๖	๕๘.๐๘
- สมุทรโฆษคาถก	๓.๐๓	๒๑.๒๑	๒๓.๒๓	๒๓.๒๓	๑๓.๑๓	๑๕.๑๕	๐.๐๐	๓.๕๓	๑๘.๑๘	๒๕.๒๕
- สร้อยคอที่หาย	๑๐.๘๔	๓๘.๘๕	๒๕.๓๖	๓๐.๓๐	๘.๐๘	๓.๕๓	๐.๐๐	๓๐.๓๐	๐.๐๐	๓.๐๓
- เมืองอุทอง	๖.๐๖	๒๓.๒๓	๑๖.๖๓	๒๖.๘๓	๑๓.๑๓	๕๑.๕๒	๓๓.๓๓	๕.๕๕	๐.๐๐	๐.๐๐
- จันทบูรปราคา	๑๐.๘๔	๒๕.๓๖	๓๖.๓๖	๕๓.๐๓	๑๕.๑๕	๑๓.๑๓	๐.๐๐	๑.๕๒	๑.๕๒	๑.๕๒
- ลัทธินิเวศน์	๒๘.๓๒	๓๘.๘๕	๕๓.๐๓	๕๐.๐๐	๒๓.๒๓	๓.๕๓	๐.๐๐	๓.๐๓	๑.๕๒	๑.๕๒
- บทละครพุกเรื่องเห็นแก่ลูก	๑๘.๓๐	๑๘.๓๐	๒๘.๓๒	๓๖.๓๖	๑๒.๑๒	๓.๐๓	๐.๐๐	๖๒.๑๒	๖.๐๖	๑.๕๒
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๖	๔๓.๘๘	๑๘.๑๘	๓๓.๘๘	๒๕.๒๕	๒๘.๓๒	๕.๕๕	๖.๐๖	๐.๐๐	๑.๕๒	๐.๐๐
- จดหมายราชทูตไทย	๓๓.๘๘	๓๓.๓๓	๑๘.๓๐	๒๑.๒๑	๒๑.๒๑	๓๑.๘๒	๓.๕๓	๑.๕๒	๖.๐๖	๑๖.๖๓
- ร่ายยาวมหาเวสสันดร	๓.๕๓	๒๘.๓๒	๓๑.๘๒	๒๕.๒๕	๒๑.๒๑	๑๒.๑๒	๕.๕๕	๑๒.๑๒	๓๐.๓๐	๖๐.๖๑
- เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฯ	๓.๕๓	๑๘.๑๘	๒๒.๒๒	๑๕.๑๕	๑๕.๑๕	๑๘.๑๘	๑๕.๑๕	๒๑.๒๑	๕๘.๕๘	๒๖.๖๓
- บทละครเรื่องอิเหนา	๖.๐๖	๑๘.๑๘	๘.๐๘	๑๒.๑๒	๑๓.๑๓	๖.๐๖	๘.๐๘	๔๐.๘๑	๕๕.๕๕	๒๕.๒๕
- พระราชนิพนธ์ใน ร.๕	๕.๕๕	๒๓.๒๓	๓๑.๘๒	๓๖.๓๖	๓.๕๓	๔๐.๘๑	๓๕.๘๕	๑.๕๒	๕.๕๕	๑๖.๖๓
- พระบรมราชาธิราชใน ร.๕	๓๓.๓๓	๓๐.๓๐	๔๓.๘๘	๓๘.๓๘	๓๓.๘๘	๖.๐๖	๕.๕๕	๓.๐๓	๖.๐๖	๓.๐๓
- คุนยาพิง	๑๒.๑๒	๓๕.๘๕	๒๕.๓๖	๒๕.๒๕	๑๓.๑๓	๘.๐๘	๑.๕๒	๓๖.๓๖	๑.๕๒	๖.๐๖
- บทละครพุกคำฉันท์เรื่องมัทนะ	๓.๕๓	๑๐.๘๔	๓.๕๓	๓.๐๓	๓.๕๓	๓.๕๓	๓.๐๓	๕๕.๕๕	๖๓.๖๔	๒๕.๓๖
- คำฉันท์ขอเกียรติฯ พากษาน	๓.๕๓	๑๓.๑๒	๑๕.๑๕	๓.๕๓	๑๒.๑๒	๑๘.๓๐	๑๒.๑๒	๖.๐๖	๖๖.๓๐	๒๓.๒๓
- นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ	๒๒.๒๒	๓๓.๓๓	๔๘.๔๘	๓๖.๓๖	๒๓.๒๓	๑๐.๘๔	๑๐.๘๔	๑๐.๘๔	๓.๕๓	๓.๐๓
- สามกรุงตอนขึ้นเสหมอญ	๖.๐๖	๒๒.๒๒	๑๘.๑๘	๑๘.๑๘	๒๕.๒๕	๒๘.๓๒	๕.๕๕	๑๐.๘๔	๒๕.๓๖	๓๐.๓๐

ตาราง ๒๓ แสดงว่า :-

๑. กิจกรรมที่ส่งเสริมการฝึกพูดที่คุ้นเคยเรียนคือกิจกรรมท้ายเรื่อง พระราชดำรัสใน ร.๖ (๔๓.๕๔ %) จกหมายราชทูตไทย (๓๗.๘๘ %) พระบรมราชาใน ร.๕ (๓๓.๓๓ %) กับ ลัทธิเอาอย่าง (๒๘.๗๒ %) ความลำบาก ส่วนกิจกรรมที่ไม่ส่งเสริมการฝึกพูดที่ดีคือ เรื่องภาพยนตร์โคลง ประพาสธารทองแดง และเรื่องคำพากย์รามเกียรติ์ ต่างมีค่า ๐.๐๐ % ส่วนเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ ก็ส่งเสริมการฝึกพูดพอสมควร

๒. กิจกรรมที่ส่งเสริมการฝึกอภิปรายที่ดีคือ กิจกรรมท้ายเรื่องสร้อยคอที่หาย (๓๔.๘๕%) ลัทธิเอาอย่าง (๓๔.๘๕ %) คุณย่าเพ็ง (๓๔.๘๕ %) จกหมายราชทูตไทย (๓๓.๓๓ %) นวนิยาย เรื่องละครแห่งชาติ (๓๓.๓๓ %) กับเรื่องพระบรมราชาใน ร.๕ (๓๐.๓๐ %) ส่วนกิจกรรม ที่ให้การฝึกดังกล่าวน้อยที่สุดคือ ภาพยนตร์เหวี่ยง (๖.๐๖ %) และนิราศภูเขาทอง (๗.๕๗ %) ส่วนเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีกิจกรรมส่งเสริมการฝึกอภิปรายได้ก็พอประมาณ

๓. กิจกรรมที่ส่งเสริมแนวความคิดที่แตกฉานได้ก็คือ กิจกรรมท้ายเรื่องลัทธิเอาอย่าง (๕๓.๐๓ %) นวนิยายเรื่องละครแห่งชาติ (๔๘.๔๘ %) และพระบรมราชาใน ร.๕ (๔๓.๕๔ %) กิจกรรมของเรื่องส่งเสริมแนวคิดดังกล่าวได้น้อยมากคือ คำพากย์รามเกียรติ์ (๗.๕๗ %) บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๗.๕๗ %) และภาพยนตร์เหวี่ยง (๖.๐๖ %) กับบทละครเรื่องอิเหนาคอนเฒ่าเมือง (๕.๐๕ %) กิจกรรมในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นช่วยส่งเสริม ความคิดที่แตกฉานแก่ผู้เรียนพอสมควร

๔. กิจกรรมที่ส่งเสริมฝึกความเข้าใจเหตุผลของผู้เรียนได้มากที่สุดคือ กิจกรรมในเรื่อง จันทบูรปราศ (๕๓.๐๓ %) ลัทธิเอาอย่าง (๕๐.๐๐ %) และเมืองอุทอง (๔๖.๕๗ %) ส่วน กิจกรรมที่ส่งเสริมเรื่องดังกล่าวได้น้อยมากคือ ภาพยนตร์เหวี่ยง (๔.๕๕ %) บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๓.๐๓ %) ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง (๗.๕๗ %) และคำฉันท์ย่อเกียรติชานครราชสีมา (๗.๕๗ %) กิจกรรมในเรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นส่งเสริมฝึกความเข้าใจเหตุผลพอสมควร

๕. กิจกรรมของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่ถูกต้องได้มากที่สุดคือ เรื่องพระบรมราชา ในรัชกาลที่ ๕ (๓๗.๘๘ %) พระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ (๒๘.๗๒ %) และลัทธิเอาอย่าง

(๒๖.๒๓%) ส่วนกิจกรรมของเรื่องที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาน้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ เรื่องสร้อยคอที่หาย (๔.๐๔ %) พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ (๓.๕๔ %) และเรื่องมัทนะพาธา คำฉันท์ (๓.๕๓ %) ส่วนกิจกรรมท้ายเรื่องอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้คุณค่าเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ถูกต้องพอประมาณ

๖. กิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมการวิจัยค้นคว้าได้ดีที่สุดคือ กิจกรรมในเรื่องเมืองอุทอง (๕๑.๕๒ %) ภาพยนตร์โคลงประพาสธารทองแดง (๔๐.๕๑ %) และพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ (๔๐.๕๑ %) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวิจัยค้นคว้าได้น้อยที่สุดคือ บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก (๓.๐๓ %) พระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ (๔.๕๕ %) บทละครเรื่องอิเหนาคอน เฒ่าเมือง (๖.๐๖ %) พระบรมราชาทิวในรัชกาลที่ ๕ (๖.๐๖ %) ลัทธิเอาอย่าง (๓.๕๓ %) สร้อยคอที่หาย (๓.๕๓ %) บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๓.๕๓ %) ส่วนกิจกรรมเรื่องอื่นๆ นอกจากนี้ให้แนวทางการวิจัยค้นคว้าพอประมาณ

๗. กิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมการศึกษานอกสถานที่มากที่สุด คือ เรื่องนิราศภูเขาทอง (๕๐.๐๐ %) และพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ (๓๔.๔๘ %) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมของเรื่องที่ไม่เหมาะสมในการจัดศึกษานอกสถานที่คือ เรื่องสมุทโฆษชาดก สร้อยคอที่หาย จันทรุปราคา ลัทธิเอาอย่าง บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก ซึ่งทุกเรื่องดังกล่าวมานี้มีค่า ๐.๐๐ % ส่วนกิจกรรมเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีส่วนส่งเสริมการศึกษานอกสถานที่พอสมควร

๘. กิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมการแสดงละครมากที่สุดคือ บทละครพูดเรื่อง เห็นแก่ลูก (๖๒.๑๒ %) บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๔๕.๔๕ %) ละครเรื่องอิเหนา (๔๐.๕๑%) และเรื่องสร้อยคอที่หาย (๓๐.๓๐ %) ส่วนกิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมการแสดงละครน้อยที่สุดคือ นิราศภูเขาทอง (๐.๐๐ %) พระราชดำรัสในรัชกาลที่ ๖ (๐.๐๐ %) ภาพยนตร์ (๑.๕๒ %) พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ (๑.๕๒ %) จดหมายราชทูตไทย (๑.๕๒ %) จันทรุปราคา (๑.๕๒ %) และเรื่องพระบรมราชาทิวในรัชกาลที่ ๕ (๓.๐๓ %) ส่วนกิจกรรมเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ส่งเสริมการแสดงละครพอประมาณ

๕. กิจกรรมของเรื่องที่ช่วยเพิ่มสุนทรียภาพได้มากที่สุดคือ เรื่องกาพย์เห่เรือ (๖๕.๗๐%)
 บทละครพูดคำฉันท์เรื่องมัทนะพาธา (๖๓.๖๔ %) คำพากย์รามเกียรติ์ (๕๗.๕๘ %) บทละคร
 เรื่องอิเหนา (๕๔.๕๕ %) เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน (๔๘.๔๘ %) และคำฉันท์ชุดเกียรติ
 ชาวนครราชสีมา (๔๖.๗๐ %) ส่วนกิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมทางด้านสุนทรียภาพน้อยที่สุดคือ
 เรื่องสร้อยคอที่หาย (๐.๐๐ %) จันทบูรปราศ (๑.๕๒ %) เมืองอุทอง (๐.๐๐ %)
 ลัทธิเอาอย่าง (๑.๕๒ %) พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖ (๑.๕๒ %) คุญยาเพ็ง (๑.๕๒ %)
 พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ (๔.๕๕ %) บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (๖.๐๖ %) จดหมาย
 ราชทูตไทย (๖.๐๖ %) พระบรมราชาทานิในรัชกาลที่ ๕ (๖.๐๖ %) และนวนิยายเรื่อง
 ละครแห่งชีวิต (๗.๕๗ %) กิจกรรมของเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ช่วยส่งเสริมทางด้านสุนทรียภาพ
 พอประมาณ

๑๐. กิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมการทดสอบความหมายของศัพท์มากที่สุดตามลำดับ คือ
 เรื่องรายยาวมหาเวสสันดรชาดก (๖๐.๖๑ %) ลิลิตตะเลงพ่าย (๕๕.๐๕ %) คำพากย์รามเกียรติ์
 (๔๐.๕๑ %) กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง (๓๗.๘๘ %) และกาพย์เห่เรือ (๓๖.๓๖ %)
 ส่วนกิจกรรมของเรื่องที่ส่งเสริมการทดสอบความหมายของศัพท์น้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือเมืองอุทอง (๑.๐๐%)
 พระราชนิพนธ์ใน ร.๖ (๐.๐๐ %) จันทบูรปราศ (๑.๕๒ %) ลัทธิเอาอย่าง (๑.๕๒ %)
 บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก (๑.๕๒ %) สร้อยคอที่หาย (๓.๐๓ %) พระบรมราชาทานิใน ร.๕
 (๓.๐๓ %) นวนิยายเรื่องละครแห่งชีวิต (๓.๐๓ %) และคุญยาเพ็ง (๖.๐๖ %) กิจกรรม
 เรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้มีส่วนส่งเสริมการทดสอบความหมายของศัพท์พอประมาณ

วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการนำเอาเนื้อหาของเรื่องฉบับสมบูรณ์ และฉบับคัดเลือก
 ตัดมาเฉพาะบางตอนมาเรียนย่อมได้ผลแตกต่างกันหรือเหมือนกัน ทั้งนี้

สรุปได้ว่าผลดีของการเรียนเรื่องฉบับสมบูรณ์

๑. ผู้เรียนได้รับความรู้จริงรู้อย่างละเอียด จนเข้าใจได้ลึกซึ้ง
๒. เรียนได้น้อยเรื่อง ทำให้จดจำเรื่องได้แม่นยำและเกิดความประทับใจ
๓. ผู้เรียนได้ปรับสัต่าง ๆ ครบถ้วน ตามที่ผู้เขียนกำหนดไว้

๔. ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน และประเมินผลได้ถูกต้อง
๕. ทำให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด เกิดความสนุกเพลิดเพลินคิดว่า
๖. ผู้เรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์ จึงทำให้สามารถเปรียบเทียบวรรณคดีได้อย่างถูกต้อง
๗. ใ้ได้รับสรรพนคดีครบถ้วน เป็นการส่งเสริมวิจารณ์ได้ดี

ส่วนผลเสียที่นำเรื่องสมบูรณาเรียนมีดังนี้

๑. ผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้ เพราะร่ายกรองยืดยาวเกินไป (สำหรับเรื่องที่เป็นบทร่ายกรอง)
๒. ใ้เรียนรู้ในค่านต่าง ๆ น้อยไป เพราะเรียนได้น้อยเรื่อง

สรุปผลดีของการเรียนเรื่องที่คัดเลือกศึกษาเฉพาะบางตอนคือ

๑. ถ้าคัดเลือกศึกษาเฉพาะบางตอนที่ม่ลักษณะเด่นก็จะเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสนใจอยากศึกษามเรื่องฉบับสมบูรณ์
๒. ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตประวัติผู้แต่ง สมัยที่แต่งผลงานของผู้แต่ง ความเป็นมาของเรื่อง และข้ออ้างอิงอื่น ๆ ในหน้าเรื่อง นำมาเปรียบเทียบกันได้หลาย ๆ เรื่องทำให้เกิดความสนใจและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๓. ผู้เรียนได้รับความรู้จากหลาย ๆ เรื่อง หลาย ๆ รส ทำให้เกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน มีความสนใจต่อการเรียน
๔. ผู้เรียนได้รับความรู้กว้างขวาง มีแนวความคิดมากกว่า ทั้งประเภทร้อยแก้วและร่ายกรอง
๕. การคัดเลือกศึกษาเฉพาะบางตอนที่มีความไพเราะและเหมาะสมกับผู้เรียน ก็จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจซาบซึ้ง ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

ส่วนผลเสียที่นำเอาเรื่องคัดมาเฉพาะบางตอนมาเรียนมีดังนี้

๑. ผู้เรียนจะเรียนรู้เฉพาะเนื้อเรื่องในตอนนั้น ๆ ไม่เข้าใจเรื่องใดลึกซึ้งเพียงพอ
๒. เรียนหลายเรื่อง ทำให้จำเนื้อเรื่องไขว้เขว
๓. จำเรื่องใดแค่เพียงผิวเผินไม่ค่อยประทับใจเรื่องใด ขาดความซาบซึ้งในเนื้อหา และถ้อยคำสำนวน
๔. ผู้เรียนขาดความซาบซึ้ง ไม่เข้าใจฉันทลักษณ์ได้ถูกต้องชัดเจน
๕. ไม่มีความรู้ทางวิจารณ์ที่ดี แม้แต่นิสัยของตัวละครไม่เห็นความสำคัญของวรรณคดี
๖. เหมาะสำหรับเรื่องร้อยกรองที่มีเนื้อเรื่องขนาดยาว แต่ไม่เหมาะสำหรับร้อยแก้ว ที่มีเนื้อเรื่องขนาดยาว

บทวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สอนว่าควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมและคัดออก หรือเปลี่ยนแปลงประการใด เพื่อให้มีเนื้อเรื่องสมบูรณ์เหมาะสมเป็นที่ต้องการและสนใจของผู้เรียนมากที่สุด ดังนี้

๑. เรื่องที่มีความเหมาะสมและคงเอาไว้ ในบทเรียนตามเดิมคือ
 - ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก
 - ลิลิตตะเลงพ่าย
 - บทละคร เรื่องมัทนะพาธา คำฉันท์
 - นิราศภูเขาทอง
 - กาพย์เห่เรือ
 - กาพย์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง
 - เสภาขุนช้างขุนแผนตอนกำเนิดพลายงาม
 - บทละครเรื่องอิเหนาตอนเฝ้าเมือง
๒. เรื่องที่ไม่เหมาะสมควรคัดออกไปหาเรื่องใหม่มาแทนคือ
 - คุณยาเพ็ง
 - เมืองอุทอง
 - จันทบูรปราศ

- บทพากย์รามเกียรติ์
- พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕
- สมุทโสมชากก
- สร้อยคอที่หาย

๓. เรื่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมใหม่คือ

- บทละคร เรื่องสามกรุง
- ฉันทยอ เกียรติชวามครราชสีมา
- นวนิยาย เรื่องละครแห่งชีวิต

ส่วนเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้ครูผู้สอนไม่แสดงความคิดเห็นประการใด

๔. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงแบบเรียน

- เรื่องเมืองอุทอง เจ้าใจยาก และข้อสันนิฐานต่าง ๆ ไม่ค่อยตรงกับพงศาวดาร
และความเข้าใจในเรื่องเป็นที่สับสน

- ภาพย่อโคลงควรคัดบางตอนออกเพราะยาวเกินไป
- พระราชนิพนธ์เป็นเรื่องที่เข้าใจยากในการใช้ภาษา คัดย่อภาคผนวก

จากปกรณำพจนาคดมากเกินไป

- เวลสันครควรคัดออกเหลือ ๑ กัณฑ์ ก็เพียงพอ
- ละครแห่งชีวิต ควรคัดออกงเอาตอนดี ๆ มากกว่านี้มาเรียน
- สามกรุง ควรเพิ่มในเนื้อหาอีก จะได้เห็นเค้าลักษณะคำประพันธ์
- ดิลิตตะเลงพ่าย ควรเพิ่มเนื้อเรื่องให้ครบในฉบับสมบูรณ์
- มัทนะพาธาควรเพิ่มเนื้อหาเข้าไปอีก
- ละครแห่งชีวิต ควรเรียนฉบับสมบูรณ์ และจัดเป็นหนังสือนอกเวลา
- ควรเพิ่มคำอธิบายศัพท์ให้มากขึ้น ละเอียดยิ่งขึ้น
- เพิ่มเรื่องที่เป็นบทประพันธ์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร

- ควรนำเอาเรื่องอิตรราชค้ำฉันทมาเวียนแทน เรื่องมัทนะพาธาค้ำฉันท
- เพิ่มแผนผังวัดพระเชตุพนฯ
- ควรจัดรูปภาพประกอบเพิ่มให้มากกว่านี้ เช่น ภาพเครื่องสูง เป็นต้น
- ทุกเรื่องเหมาะสมดี ควรมีวรรณคดีฉบับสมบูรณ์เรียนควบคู่กัน ๑ เรื่อง

แยกเป็น ๑ เล่มต่างหาก